PARLAMENT EUROPEJSKI 2014 - 2019

Dokument z posiedzenia

A8-0204/2015

22.6.2015

SPRAWOZDANIE

w sprawie inicjatywy w zakresie zielonego zatrudnienia: pełne wykorzystanie potencjału zielonej gospodarki pod względem tworzenia miejsc pracy (2014/2238(INI))

Komisja Zatrudnienia i Spraw Socjalnych

Sprawozdawczyni: Jean Lambert

PR_INI

SPIS TREŚCI

Strona

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO 3

UZASADNIENIE 21

OPINIA KOMISJI OCHRONY ŚRODOWISKA NATURALNEGO, ZDROWIA PUBLICZNEGO I BEZPIECZEŃSTWA ŻYWNOŚCI 26

OPINIA KOMISJI PRAW KOBIET I RÓWNOUPRAWNIENIA 33

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI 39

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie inicjatywy w zakresie zielonego zatrudnienia: pełne wykorzystanie potencjału zielonej gospodarki pod względem tworzenia miejsc pracy
(2014/2238(INI))

Parlament Europejski,

– uwzględniając komunikat Komisji pt. „Inicjatywa w zakresie zielonego zatrudnienia: pełne wykorzystanie potencjału zielonej gospodarki pod względem tworzenia miejsc pracy” (COM(2014)0446),

– uwzględniając komunikat Komisji pt. „Plan działań ekologicznych dla MŚP” (COM(2014)0440),

– uwzględniając komunikat Komisji pt. „Ku gospodarce o obiegu zamkniętym: program »zero odpadów dla Europy«” (COM(2014)0398),

– uwzględniając dokument roboczy służb Komisji pt. „Wykorzystanie potencjału ekologicznego wzrostu gospodarczego w zakresie zatrudnienia” (SWD(2012)0092),

– uwzględniając konkluzje Rady z dnia 6 grudnia 2010 r. w sprawie polityki zatrudnienia na rzecz konkurencyjnej, niskoemisyjnej, efektywnie korzystającej z zasobów i ekologicznej gospodarki,

– uwzględniając decyzję Rady 2010/707/UE z dnia 21 października 2010 r. w sprawie wytycznych dotyczących polityki zatrudnienia państw członkowskich,

– uwzględniając opinię Komitetu Regionów pt. „Plan działań ekologicznych dla MŚP i inicjatywa w zakresie zielonego zatrudnienia”,

– uwzględniając ekspertyzę OECD/Europejskiego Centrum Rozwoju Kształcenia Zawodowego z 2014 r. pt. „Greener Skills and Jobs, OECD Green Growth Studies” (Bardziej ekologiczne umiejętności i miejsca pracy, badania OECD dotyczące zielonego wzrostu),

– uwzględniając przegląd Europejskiego Obserwatorium Zatrudnienia z kwietnia 2013 r. pt. „Promoting green jobs throughout the crisis: a handbook of best practices in Europe 2013” (Wspieranie zielonych miejsc pracy w czasie kryzysu: podręcznik najlepszych praktyk w Europie w 2013 r.),

– uwzględniając sprawozdanie Międzynarodowej Organizacji Pracy/Europejskiego Centrum Rozwoju Kształcenia Zawodowego z 2011 r. pt. „Skills for green jobs: a global view: synthesis report based on 21 country studies” (Umiejętności w zielonych miejscach pracy: perspektywa globalna – sprawozdanie podsumowujące na podstawie badania przeprowadzonego w 21 państwach),

– uwzględniając sprawozdanie Europejskiego Centrum Rozwoju Kształcenia Zawodowego z 2010 r. pt. „Skills for green jobs – European synthesis report”

(Umiejętności w zielonych miejscach pracy – europejskie sprawozdanie podsumowujące),

– uwzględniając sprawozdania Eurofoundu pt. „Stosunki pracy i zrównoważony rozwój: rola partnerów społecznych w przechodzeniu na gospodarkę ekologiczną” (2011), „Ekologizacja gospodarki europejskiej: reakcje i inicjatywy państw członkowskich i partnerów społecznych” (2009), „Ekologizacja przemysłu w UE: prognozowane skutki w kategoriach liczebności i jakości miejsc pracy oraz kontrolowanie tych skutków” (2013),

– uwzględniając dokument roboczy CFE-LEED (OECD) z dnia 8 lutego 2010 r. pt. „Green jobs and skills: the local labour market implications of addressing climate change” (Zielone miejsca pracy i umiejętności: wpływ ograniczenia zmiany klimatu na lokalny rynek pracy),

– uwzględniając przyjętą przez Międzynarodową Organizację Pracy (MOP) i Program Narodów Zjednoczonych ds. Ochrony Środowiska (UNEP) definicję zielonego miejsca pracy jako godnej pracy, która przyczynia się do zachowania lub przywrócenia jakości środowiska, niezależnie od tego, czy jest wykonywana w sektorze rolnictwa, przemysłu, usług czy administracji,

– uwzględniając swą rezolucję z dnia 12 grudnia 2013 r. w sprawie ekoinnowacji – tworzenia miejsc pracy i generowania wzrostu dzięki polityce ochrony środowiska[1],

– uwzględniając swą rezolucję z dnia 15 marca 2012 r. w sprawie planu działania prowadzącego do przejścia na konkurencyjną gospodarkę niskoemisyjną do 2050 r.[2],

– uwzględniając swą rezolucję z dnia 7 września 2010 r. w sprawie rozwoju potencjału nowej zrównoważonej gospodarki w zakresie miejsc pracy[3],

– uwzględniając art. 52 Regulaminu,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych oraz opinie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności oraz Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A8-0204/2015),

A. mając na uwadze, że tendencje światowe, takie jak nieefektywne wykorzystanie zasobów, nadmierne obciążanie środowiska i zmiana klimatu, zbliżają się do granic, po przekroczeniu których nie można zapobiec nieodwracalnemu wpływowi na nasze społeczeństwa i środowisko naturalne, a także mając na uwadze, że coraz większa marginalizacja oraz nierówności społeczne stanowią wyzwanie dla społeczeństw;

B. mając na uwadze, że w sprawozdaniu Europejskiej Agencji Środowiska z 2015 r. wskazano nieadekwatność obecnie stosowanych środków w stosunku do obranych celów w dziedzinie ochrony różnorodności biologicznej, ograniczania wykorzystania paliw kopalnych, przeciwdziałania zmianie klimatu oraz zapobiegania wpływowi tej

[1] Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0584.
[2] Dz. U. C 251E z 31.8.2013, s. 75.
[3] Dz. U. C 308E z 20.10.2011, s. 6.

zmiany na zdrowie ludzi i jakość środowiska;

C. mając na uwadze, że brak spójnych działań politycznych ukierunkowanych na sprostanie tym wspólnym wyzwaniom stwarza niebezpieczeństwo niewykorzystania znacznej części potencjału ekologicznej przemiany sprzyjającej integracji społecznej w zakresie trwałego zatrudnienia;

D. mając na uwadze, że zagrożenia te owocują rozwojem nowych sektorów, zmianą wielu innych oraz zanikiem niektórych sektorów, takich jak sektory powodujące duże zanieczyszczenie; mając na uwadze konieczność skupienia się na innowacjach i sposobach ograniczania zanieczyszczenia; mając na uwadze, że w przypadku niektórych zanikających sektorów należy zwrócić szczególną uwagę na przekwalifikowanie i alternatywne formy zatrudnienia zatrudnionych w nich pracowników; mając na uwadze, że inwestycje w dziedziny, którym nadano priorytetowe znaczenie w programie Komisji na rzecz zielonych miejsc pracy, w tym recykling, różnorodność biologiczną, efektywność energetyczną, jakość powietrza oraz wszystkie technologie energii odnawialnej, takie jak morska energia odnawialna, wykazują potencjał znacznego pobudzenia procesu tworzenia miejsc pracy, także w obszarach słabo zaludnionych;

E. mając na uwadze, że według Europejskiej Agencji Środowiska w sektorze towarów i usług ekologicznych odnotowano wzrost o ponad 50% w okresie od 2000 do 2011 r., przy czym sektor ten wygenerował ponad 1,3 mln miejsc pracy; mając również na uwadze, że do 2020 r. w gospodarce opartej na energii odnawialnej powstanie 20 mln nowych miejsc pracy w Europie; mając na uwadze, że ambitna i spójna polityka UE oraz inwestycje w energię odnawialną, gospodarkę leśną, zrównoważone rolnictwo i ochronę gleb (w celu zapobiegania i przeciwdziałania nierównowadze hydrologicznej) mogą stać się silnym bodźcem do tworzenia miejsc pracy;

F. mając na uwadze, że cel zrównoważonego rozwoju zapisano w traktacie lizbońskim, a jego realizacja oznacza, że w ramach rocznego cyklu polityki europejskiej zagadnienia dotyczące środowiska traktowane są na równi z kwestiami gospodarczymi i społecznymi;

G. mając na uwadze, że w strategii „Europa 2020” na rzecz inteligentnych i zrównoważonych gospodarek sprzyjających włączeniu społecznemu uznano zasadniczą rolę przejścia na sprawiedliwe pod względem społecznym zielone gospodarki;

H. mając na uwadze, że sztywność rynku pracy utrudnia tworzenie miejsc pracy, zaś konkurencyjny rynek pracy UE może się przyczynić do osiągnięcia celów strategii „Europa 2020” w zakresie zatrudnienia;

I. mając na uwadze, że podczas konferencji Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, która odbyła się w 2010 r. w Cancún UE i jej państwa członkowskie zobowiązały się do zapewnienia „sprawiedliwej przemiany siły roboczej, która owocuje tworzeniem godnej pracy i wysokiej jakości miejsc pracy”; mając na uwadze, że sprawiedliwe dla wszystkich przejście na gospodarkę sprzyjającą ochronie środowiska musi być prawidłowo przeprowadzone i powinno przyczyniać się do osiągnięcia celu, którym jest zrównoważone i długoterminowe zatrudnienie dla wszystkich (obejmujące miejsca pracy wymagające wysokich kwalifikacji), które

doprowadzi do integracji społecznej i eliminacji ubóstwa;

J. mając na uwadze, że do pięciu filarów tzw. sprawiedliwej przemiany należą: konsultacje/głos związków zawodowych; inwestycje w zielone i godne miejsca pracy; umiejętności ekologiczne; poszanowanie praw pracowniczych i praw człowieka oraz ochrona socjalna pracowników i społeczności stojących na pierwszej linii działań na rzecz przejścia z gospodarki wysoko- na niskoemisyjną;

K. mając na uwadze, że aktywne uczestnictwo pracowników w przemianie ma zasadnicze znaczenie dla podnoszenia poziomu świadomości środowiskowej, rozumienia potrzeby efektywnego gospodarowania zasobami i ograniczania wpływu, jaki wywieramy na środowisko;

L. mając na uwadze, że potencjał rozwoju zielonych miejsc pracy umniejszają niedobory umiejętności wynikające z szeregu czynników, do których należą zmienność programów nauczania w związku ze zrównoważonością, zidentyfikowane niedoskonałości w poszczególnych sektorach, brak studentów posiadających umiejętności z zakresu nauk ścisłych, technologii, inżynierii i matematyki oraz umiejętności cyfrowe i koncentracja danej płci w poszczególnych sektorach zamiast równowagi płci;

M. mając na uwadze istnienie dowodów na to, że inwestowanie w energię i efektywność energetyczną oraz rozwój łańcucha dostaw za pomocą jasnej strategii przemysłowej, jak również przechodzenie z opodatkowania pracy na podatki z innych źródeł wywiera pozytywny wpływ na tworzenie miejsc pracy;

N. mając na uwadze, że Europa uczestniczy w globalnej konkurencji, w związku z czym korzystne ceny energii, urzeczywistnienie unijnego rynku wewnętrznego oraz poprawa klimatu inwestycyjnego odgrywają decydującą rolę w kontekście zrównoważonego wzrostu i tworzenia miejsc pracy;

O. mając na uwadze, że określone sektory, takie jak sektor renowacji budynków pod kątem efektywności energetycznej, realizują działalność w danej lokalizacji, przez co nie mogą być przeniesione za granicę, ani w inne miejsce;

P. mając na uwadze, że niepewność i brak spójności kierunków działań politycznych oraz brak przejrzystych celów utrudniają inwestycje, rozwój umiejętności, badania i rozwój, a co za tym idzie – uniemożliwiają rozwój możliwości zatrudnienia;

Q. mając na uwadze, że większa świadomość społeczna w kwestii znaczenia potrzeby stworzenia zielonej gospodarki zwiększyłaby możliwości zatrudnienia;

R. mając na uwadze, że jasne, ustalone cele średnio- i długoterminowe, w tym unijne cele w zakresie efektywności energetycznej i zanieczyszczenia, mogą być istotnymi czynnikami sprzyjającymi zmianie; mając również na uwadze, że regulacje UE również mają w tym względzie do odegrania ważną rolę; mając na uwadze, że ukierunkowane inwestycje, m.in. w rozwój łańcuchów dostaw w UE, prowadzące do tworzenia miejsc pracy powinny wynikać z jasnych ram politycznych i być z nimi spójne;

S. mając na uwadze, że sektor publiczny oraz samorządy lokalne i regionalne mogą odegrać zasadniczą rolę w umożliwianiu przejścia na zieloną gospodarkę i tworzenia rynków pracy sprzyjających integracji społecznej;

T. mając na uwadze, że takie instrumenty, jak ekoznak, EMAS i zielone zamówienia publiczne przyczyniają się do tworzenia zielonych miejsc pracy;

U. mając na uwadze, że MŚP są w UE jednym z najważniejszych źródeł nowych miejsc pracy i oferują dużo ponad 80% wszystkich miejsc pracy, że są również liderami w wielu zielonych sektorach, lecz mogą borykać się ze szczególnymi trudnościami, przewidując niezbędne umiejętności i realizując potencjał w zakresie miejsc pracy;

V. mając na uwadze, że zintegrowane wytyczne stanowią kluczowy element koordynacji strategii państw członkowskich w zakresie gospodarki i zatrudnienia oraz stanowią podstawę dla zaleceń dla poszczególnych krajów, a także mając na uwadze, że powinny one przyczyniać się do realizacji celów strategii „Europa 2020", zwłaszcza celu w zakresie zatrudnienia, m.in. poprzez promowanie tworzenia wysokiej jakości miejsc pracy, w tym poprzez zielone zatrudnienie;

W. mając na uwadze, że kobiety muszą czerpać równe korzyści z wytwarzania godnych, zielonych miejsc pracy oraz że należy przebić się przez tzw. szklany sufit;

X. mając na uwadze, że kryzysy i polityka oszczędnościowa w znacznie większym stopniu dotykają kobiet, zaś zielone miejsca pracy okazują się bardziej odporne na kryzysy niż inne miejsca pracy;

Y. mając na uwadze, że społeczeństwo obywatelskie odgrywa kluczową rolę w przechodzeniu na zieloną gospodarkę oraz w walce o równouprawnienie płci;

Z. mając na uwadze, że sektory niskoemisyjne charakteryzują się zazwyczaj wyższą wydajnością pracy, a udział wynagrodzeń spadł w tych sektorach o wartość niższą niż w 15 gałęziach przemysłu o najwyższych wskaźnikach emisji;

AA. mając na uwadze, że dane Eurobarometru dotyczące zielonego zatrudnienia w MŚP wykazują, iż oszczędność energii, redukcja ilości odpadów oraz obniżenie zużycia surowców to środki korzystne pod względem gospodarczym;

Dążenie do stworzenia zielonej gospodarki – szanse dla rynku pracy

1. podkreśla, że przejście na zrównoważone społeczeństwa i gospodarki, w tym zrównoważone modele konsumpcji i produkcji, może stworzyć potencjał zarówno tworzenia miejsc pracy, jak i przemiany obecnych miejsc pracy w zielone miejsca pracy w praktycznie wszystkich sektorach i w całym łańcuchu wartości, od badań po produkcję, dystrybucję i świadczenie usług, oraz w sektorach nowych, wysoko zaawansowanych technologii ekologicznych, np. w sektorze odnawialnych źródeł energii, a także w tradycyjnych gałęziach przemysłu, takich jak produkcja i budownictwo, rolnictwo i rybołówstwo lub w sektorach usług takich jak turystyka, gastronomia, transport i edukacja; jednocześnie podkreśla, że obok tworzenia licznych miejsc pracy inwestycje związane z energią odnawialną oraz efektywnością

energetyczną przyczyniają się do utrzymania konkurencyjności gospodarki i przemysłu europejskiego, a także do obniżenia stopnia zależności energetycznej w Europie;

2. podkreśla, że dwie trzecie zasobów naturalnych – takich jak żyzne gleby, czysta woda i powietrze – ciągle się kurczy, przy czym skala globalnego ocieplenia i utraty różnorodności biologicznej zbliża się do granicy, której przekroczenie grozi nieodwracalnym wpływem na społeczeństwa i środowisko naturalne;

3. uważa, że stały wzrost gospodarczy jest możliwy jedynie przy uwzględnieniu ograniczeń środowiska; w tym kontekście podkreśla fakt, że zielona gospodarka o obiegu zamkniętym może zapewnić rozwiązania w dziedzinie ochrony środowiska, jak również ogólnie rozwiązania dla gospodarki i społeczeństwa;

4. podkreśla fakt, że pełne wdrożenie prawodawstwa w zakresie ochrony środowiska, jak również lepsze uwzględnienie problematyki ochrony środowiska w całokształcie polityki oraz zwiększenie spójności polityki w obrębie różnych polityk sektorowych w UE ma zasadnicze znaczenie dla pełnego wykorzystania potencjału związanego z zieloną gospodarką, a tym samym dla tworzenia zielonych miejsc pracy;

5. zauważa, że w sprawozdaniu Europejskiej Agencji Środowiska z 2015 r. wskazuje się nieadekwatność stosowanych środków w stosunku do obranych celów w dziedzinie ochrony różnorodności biologicznej, redukcji wykorzystania paliw kopalnych, przeciwdziałania zmianie klimatu oraz zapobiegania wpływowi tej zmiany na zdrowie ludzi i jakość środowiska;

6. zwraca uwagę, że przemiana ma znaczny potencjał tworzenia lokalnych miejsc pracy, które nie mogą podlegać relokacji, oraz w dziedzinach, które nie mogą być przeniesione za granicę, a także w sektorach, na które negatywny wpływ ma kryzys, takich jak sektor budowlany; zauważa, że istnieją przekonujące dowody na to, iż w ostatecznym rozrachunku zielona przemiana wywrze pozytywny wpływ na zatrudnienie, zważywszy że zrównoważona działalność gospodarcza, np. oszczędność energii lub rolnictwo ekologiczne, wymaga większego nakładu pracy niż czynności, które zastępuje, i może sprawić, że regiony staną się w większym stopniu samowystarczalne;

7. uważa, że należy przyjąć uzgodnioną definicję „zielonych miejsc pracy”, opracowaną na podstawie definicji MOP i Międzynarodowej Konferencji Statystyków;

Sprawiedliwa przemiana i tworzenie wysokiej jakości, trwałych miejsc pracy

8. z zadowoleniem przyjmuje stwierdzenie Komisji, że restrukturyzację należy przeprowadzić w sposób odpowiedzialny społecznie, przy jednoczesnym uznaniu potrzeby restrukturyzacji i innowacyjności spółek;

9. uważa, że aby maksymalizować wykorzystanie potencjału netto tworzenia miejsc pracy, jaki wykazuje zielona gospodarka, istotne jest, aby zapewnić obecnej sile roboczej odpowiednie możliwości nabywania nowych umiejętności, jakie są wymagane w gospodarce o obiegu zamkniętym;

10. wzywa państwa członkowskie do pobudzania strategii politycznych mających na celu

zabezpieczenie oraz modernizację budynków publicznych w celu zwiększenia efektywności energetycznej oraz redukcji zużycia energii;

11. wzywa państwa członkowskie, a w stosownych przypadkach również Komisję, aby zobowiązały się do realizacji planu działania na rzecz sprawiedliwej przemiany, który łączyłby ambitne cele ochrony środowiska z propagowaniem następujących kwestii: odpowiednia ochrona socjalna i właściwe wynagrodzenia, długoterminowe zatrudnienie oraz zdrowe i bezpieczne warunki pracy, rządowe inwestycje w edukację, programy szkoleń i zdobywania umiejętności, poszanowanie praw pracowniczych i umacnianie praw pracowników do informacji, konsultacji i uczestnictwa w przypadku spraw dotyczących zrównoważonego rozwoju, a także zwiększanie skutecznej reprezentacji siły roboczej; wzywa państwa członkowskie do realizowania tych celów;

12. przypomina, że w zmienionej strategii UE na rzecz bezpieczeństwa i higieny pracy należy w stosownych przypadkach uwzględnić konkretne zmiany w nowych sektorach;

13. podkreśla, że przywidywanie zmiany w zatrudnieniu wymaga aktywnego przeprowadzania transformacji, usprawnionego gromadzenia wysokiej jakości danych dotyczących aktualnych i przyszłych potrzeb rynku pracy przy zaangażowaniu ze strony europejskich instytucju szkolnictwa wyższego, oraz że dla zapewnienia skutecznej przemiany i wyższego poziomu zatrudnienia zatrudnienia istotne znaczenie ma planowanie długofalowe; podkreśla, że władze lokalne i regionalne odgrywają ważną rolę w przechodzeniu na bardziej zieloną gospodarkę w zakresie edukacji, infrastruktury, wspierania lokalnych przedsiębiorstw i tworzenia stabilnego zatrudnienia z wynagrodzeniami podlegającymi układom zbiorowym lub innych dozwolonych środków zgodnych z ustawodawstwem krajowym; mając na uwadze, że dialog społeczny jest podstawowym elementem kierowania transformacją; wzywa Komisję, państwa członkowskie, samorządy regionalne i lokalne oraz partnerów społecznych do przyjęcia odpowiedzialności i wspólnego stawienia czoła temu wyzwaniu, uwzględniając zasadę pomocniczości;

14. zauważa, że rola partnerów społecznych w przechodzeniu na zielone miejsca pracy w ostatnich latach stopniowo wzrasta, przypomina jednak, że do budowy trwałego i zrównoważonego dialogu społecznego, który może pomóc w stawianiu czoła wyzwaniom, jakie stawia przechodzenie na konkurencyjną, niskoemisyjną i zasobooszczędną gospodarkę, potrzebne są wzmożone działania;

15. podkreśla znaczenie rządów krajowych w promowaniu sektorowego dialogu społecznego, zwłaszcza w nowo powstających zielonych sektorach przemysłu, a także w zapewnianiu włączenia MŚP;

16. zwraca uwagę, że niektóre regiony stoją w obliczu większych wyzwań niż inne, ponieważ charakteryzują się koncentracją geograficzną sektorów energochłonnych, zasobochłonnych i powodujących zanieczyszczenia, lub wyższym poziomem ubóstwa i bezrobocia; wzywa państwa członkowskie oraz samorządy lokalne i regionalne wspierane przez Unię Europejską do współpracy z partnerami społecznymi i do zbiorowej realizacji planów działania na rzecz sprawiedliwej przemiany, w tym mechanizmów solidarności zapewniających sprawiedliwą pod względem społecznym, ekologiczną przemianę gospodarki lokalnej i regionalnej, przy jednoczesnym wsparciu

społeczności i pracowników odczuwających skutki zmian, a tym samym redukując niepewność wynikającą z przenoszenia miejsc pracy i gwarantując spełnianie przez nich wymogów w zakresie nowych umiejętności stawianych w związku z nowymi miejscami pracy;

17. podkreśla, że samorządy lokalne mogą odegrać kluczową rolę w promowaniu rozwoju zatrudnienia w zielonej gospodarce oraz zwiększania liczby godnych miejsc pracy sprzyjających integracji społecznej poprzez:

– inwestycje ekologiczne,

– kładzenie większego nacisku na zamówienia publiczne, w tym wykorzystanie klauzul społecznych i środowiskowych w zamówieniach publicznych,

– budowanie partnerstwa, między innymi z instytucjami szkoleniowymi, z myślą o lepszym dostosowaniu umiejętności do charakteru pracy na lokalnych rynkach pracy,

– wspieranie zarówno zielonych MŚP, jak i ekologizacji MŚP,

– tworzenie zielonych, sprzyjających integracji społecznej rogramów na rzecz zatrudnienia, które zagwarantują, że szczególnie wrażliwe grupy będą także czerpać korzyści z ekologicznego wzrostu gospodarczego;

18. zwraca uwagę na dowody świadczące o znaczeniu zaangażowania się kierownictwa w sprawy pracownicze w celu zagwarantowania dużego zaangażowania pracowników we wprowadzanie tych zmian w drodze partnerstwa społecznego; zaleca zaangażowanie działających na rzecz ekologii przedstawicieli związków zawodowych współpracujących z pracodawcami w nadawanie bardziej zrównoważonego charakteru ich miejscom pracy; wzywa państwa członkowskie do zapewnienia ukierunkowanego wsparcia wspólnych inicjatyw pracowników i pracodawców na rzecz ekologizacji przemysłu;

19. uważa, że należy opracować projekty pilotażowe na rzecz realizacji niektórych z tych celów;

20. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie Komisji do wykorzystywania ukierunkowanych programów mobilności pracowników w ramach Europejskiego programu na rzecz zatrudnienia i innowacji społecznych z myślą o wspieraniu mobilności zawodowej osób poszukujących pracy;

Umiejętności dla zielonego zatrudnienia

21. z zadowoleniem przyjmuje zaproponowane przez Komisję narzędzia służące do rozwoju umiejętności i przewidywania potrzebnych umiejętności; podkreśla, że w dziedzinie rozwoju umiejętności powinno się pobudzać rozwijanie umiejętności w zakresie nauk ścisłych, technologii, inżynierii i matematyki, które są w gospodarce bardzo przydatne; podkreśla jednak, że potrzebne są bardziej ambitne działania i inwestycje; uważa, że aby prognozować, jakie umiejętności będą potrzebne w przyszłości, wszystkie zainteresowane strony na rynku muszą być aktywnie

zaangażowane na wszystkich szczeblach;

22. wzywa państwa członkowskie do współpracy z Komisją na rzecz stworzenia banku danych zawierającego wykaz szkoleń oraz ofert pracy związanych z zielonym zatrudnieniem, co miałoby na celu poprawę jakości poradnictwa zawodowego, informacji na temat miejsc pracy oraz umiejętności potrzebnych, aby w jak najwyższym stopniu korzystać z możliwości zatrudnienia oferowanych w związku z ekologizacją gospodarki;

23. apeluje do Komisji o dopilnowanie, by dane były gromadzone we wszystkich zielonych sektorach, łącznie z tymi, które obecnie się pomija, np. transport publiczny i sektor handlu detalicznego; zwraca się do Komisji, aby przy udzielaniu wsparcia krajowym urzędom statystycznym i publicznym służbom zatrudnienia, a także przy upowszechnianiu wykorzystania narzędzi służących do tworzenia modeli ilościowych uwzględniała aspekt płci, gromadząc dane o wszystkich sektorach zielonego zatrudnienia;

24. zwraca się do Komisji, aby uwzględniała aspekt płci przy opracowywaniu nowych metod gromadzenia, dezagregacji i analizy danych, np. w pracach z użyciem narzędzia ekonometrycznego FIDELIO lub we współpracy z zainteresowanymi stronami, takimi jak Międzynarodowa Konferencja Statystyków Pracy;

25. podkreśla potrzebę położenia większego nacisku na niwelowanie niedoboru kwalifikacji poprzez wspieranie rozwoju umiejętności;

26. wzywa Komisję, aby pomogła wesprzeć rozwój umiejętności poprzez aktualizację kwalifikacji oraz odpowiednich programów kształcenia i szkolenia na szczeblu UE;

27. wzywa Komisję do położenia nacisku na większe wykorzystanie systemów klasyfikacji, takich jak ESCO, które można wykorzystać do identyfikowania niedoborów kwalifikacji;

28. podkreśla znaczenie większej synergii między systemami edukacji a powstającymi nowymi zielonymi miejscami pracy poprzez lepszą koordynację między instytucjami oświatowymi a związkami pracodawców i innymi właściwymi organizacjami;

29. wzywa państwa członkowskie, rządy regionalne i władze lokalne do przyjęcia i realizacji – wspólnie z partnerami społecznymi i organizatorami szkoleń – strategii rozwoju i prognozowania umiejętności w celu poprawy umiejętności ogólnych, sektorowych i charakterystycznych dla danego zawodu; ponadto podkreśla znaczenie partnerstwa i zaufania między instytucjami oświatowymi, przedsiębiorstwami, partnerami społecznymi i władzami;

30. zwraca uwagę, że strategie te powinny obejmować gruntowną ocenę rodzaju i poziomu zielonych miejsc pracy, jakie zostaną utworzone, oraz wymaganych umiejętności i wiedzy, która to ocena doprowadziłaby do prognozowania i określenia niedoborów kwalifikacji oraz ukierunkowanych programów szkolenia zawodowego i uczenia się przez całe życie, skupionych na powiązaniu umiejętności i charakteru pracy z celem w postaci zwiększania zatrudnienia; podkreśla konieczność aktywnego włączenia w te

strategie zarówno pracowników przesiedlonych, jak i pracowników o niskich kwalifikacjach, którzy są zagrożeni wykluczeniem z rynku pracy, które to włączenie należy osiągnąć poprzez dopilnowanie, aby rozwój umiejętności był skierowany do tych pracowników, był dla nich dostępny i oferowany bezpłatnie;

31. zwraca uwagę, że Cedefop sugeruje, iż dostosowanie programów nauczania i uwzględnienie świadomości środowiskowej, wraz z rozumieniem zrównoważonego rozwoju i efektywności gospodarczej, to rozwiązanie lepsze niż proponowanie nowych programów szkoleniowych;

32. zachęca państwa członkowskie oraz władze regionalne i lokalne do włączenia zrównoważonego rozwoju oraz kompetencji i umiejętności ekologicznych do systemów szkolenia i kształcenia, zwłaszcza poprzez wzmocnienie systemów kształcenia i szkolenia zawodowego oraz poprzez zachęcanie ośrodków badawczych do opracowywania technologii, projektów i patentów dotyczących zielonych metod produkcji we współpracy z nowymi zielonymi przedsiębiorstwami; zachęca do wymiany pomysłów między ośrodkami badawczymi a sieciami przedsiębiorstw i profesjonalistów; przypomina znaczenie umiejętności w zakresie nauk ścisłych, technologii, inżynierii i matematyki oraz potrzebę dopilnowania, aby więcej kobiet studiowało na takich kierunkach;

33. apeluje o ambitną strategię na rzecz tworzenia zrównoważonych miejsc pracy, w tym poprzez rozwiązanie problemu niedopasowania umiejętności, ze szczególnym naciskiem na zaspokojenie zapotrzebowania zielonej gospodarki na umiejętności;

34. wzywa państwa członkowskie, aby wykorzystały rozwój tego sektora do tworzenia programów przyuczania do zawodów wymagających wysokich kwalifikacji, tak aby zapewnić młodym ludziom specjalistyczną wiedzę i szkolenie oraz aby pomóc stawić czoła problemowi wysokich poziomów bezrobocia młodzieży;

35. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby w ramach przejścia na zieloną gospodarkę uwzględniły potrzeby kobiet i dziewcząt w zakresie lepszego dostępu do uczenia się przez całe życie, w szczególności w takich dziedzinach o wysokim potencjale tworzenia zielonych miejsc pracy jak nauka, badania, inżynieria, technologia cyfrowa i nowe technologie, mając na celu wzmocnienie pozycji kobiet w społeczeństwie, wyeliminowanie stereotypów dotyczących płci i zapewnienie miejsc pracy w pełni odpowiadających szczególnym potrzebom i umiejętnościom kobiet;

36. zwraca się do Komisji, państw członkowskich oraz władz regionalnych i lokalnych o systematyczne uwzględnianie aspektu równouprawnienia płci przy określaniu, realizacji i monitorowaniu polityki tworzenia zielonych miejsc pracy na wszystkich szczeblach, z myślą o zagwarantowaniu równych możliwości i z uwzględnieniem wyzwań w zakresie tworzenia zielonych miejsc pracy na obszarach wiejskich; zachęca państwa członkowskie oraz władze regionalne i lokalne do podjęcia dodatkowych wysiłków na rzecz umożliwienia kobietom pełnego uczestnictwa w kształtowaniu polityki, podejmowaniu decyzji i realizacji strategii na rzecz zielonego zatrudnienia, która obejmuje umiejętności ekologiczne;

37. zwraca się do Komisji o zainicjowanie debaty publicznej i o propagowanie koncepcji

„edukacji na rzecz zrównoważonego rozwoju”, ze szczególnym naciskiem na kształcenie dziewcząt i kobiet; apeluje do państw członkowskich i Komisji o promowanie strategii sprzyjających większemu udziałowi kobiet w edukacji w dziedzinie nauk ścisłych, technologii, inżynierii i matematyki oraz przedsiębiorczości, a także o powiązanie programu na rzecz zielonych miejsc pracy ze wzmocnieniem pozycji kobiet przez edukację; wzywa do określenia jasnych celów i monitorowania naboru kobiet na zielone stanowiska pracy poprzez programy w zakresie przyuczania do zawodu; apeluje o zachęcanie kobiet do korzystania z możliwości w zakresie kształcenia i szkolenia zawodowego oraz uczenia się przez całe życie w zielonych sektorach;

38 wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby zaczęły stosować nowy, społeczny i przyjazny dla klimatu wskaźnik wzrostu gospodarczego, który uwzględnia aspekty dobrobytu niezwiązane z gospodarką i kładzie główny nacisk na kwestie dotyczące zrównoważonego rozwoju, takie jak równouprawnienie płci, walka z ubóstwem i ograniczenie emisji gazów cieplarnianych;

39. zwraca się do państw członkowskich i Komisji, aby przy realizacji wszystkich strategii w zakresie zielonego zatrudnienia prowadziły bliskie konsultacje ze społeczeństwem obywatelskim;

40. wzywa Komisję do przyjęcia unijnej strategii na rzecz równouprawnienia płci na lata 2015–2020, uwzględniającej określone w strategii „Europa 2020” cele w zakresie wskaźników zatrudnienia na rzecz inteligentnego, trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu;

41. podkreśla konieczność ukierunkowanych działań władz i służb publicznych na rzecz zaangażowania wszystkich zainteresowanych stron na rynku pracy – w tym organizacji pracodawców i pracowników – w niwelowanie niedoboru kwalifikacji; wzywa państwa członkowskie oraz władze regionalne i lokalne do ustanowienia mechanizmów szkolenia pracowników w instytucjach właściwych w sprawach zatrudnienia i służbach zatrudnienia w celu uwzględnienia umiejętności potrzebnych w zielonym zatrudnieniu w polityce dotyczącej rynku pracy oraz do opracowania środków służących ocenie wpływu takich szkoleń; podkreśla, jak ważne jest, aby europejskie instytucje oświatowe dostosowały swoje programy do potrzeb zielonej gospodarki i ogólnie rynku pracy;

42. wzywa państwa członkowskie do stworzenia otoczenia regulacyjnego, które pobudza innowacje w zielonej gospodarce;

Spójność polityki w celu pełnego rozwinięcia potencjału zrównoważonych gospodarek pod względem tworzenia miejsc pracy

43. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby przyjęły ambitne, długofalowe i zintegrowane ramy regulacyjne, budżetowe i finansowe na rzecz zrównoważonych inwestycji oraz zachęcały do innowacji, tym samym uwalniając potencjał tych zmian w zakresie zatrudnienia; podkreśla, że strategie polityczne należy opracowywać w długoterminowych ramach czasowych, które obejmowałyby cele oraz wskaźniki służące do pomiaru postępów w zakresie ich osiągania;

44. podkreśla, że koordynacja działań w Komisji i we właściwych ministerstwach na szczeblu krajowym jest istotna dla utworzenia kompleksowych, obejmujących całą administrację rządową ram zmian, umożliwiających poświęcenie niezbędnej uwagi wpływowi, jaki przemiana wywrze na dystrybucję;

45. zauważa, że powodzenie lub porażka inicjatywy w zakresie zielonego zatrudnienia zależy od poziomu ambicji wiążących celów Komisji w zakresie energii odnawialnej i efektywności energetycznej, a także inwestycji w technologię energii odnawialnej oraz programy efektywności energetycznej, w które zaangażowały się państwa członkowskie;

46. podkreśla, że Komisja i państwa członkowskie odpowiadają za spójne strategie polityczne, które wspierają produkcję energii odnawialnej i większą efektywność energetyczną w celu pobudzenia rozwoju lokalnego i regionalnego oraz tworzenia lokalnych miejsc pracy wysokiej jakości; podkreśla, że w najbliższych latach inwestycje w energię odnawialną i efektywność energetyczną mogą stać się jednym z głównych źródeł nowych miejsc pracy w Europie;

47. zauważa, że samowystarczalność energetyczna terytoriów pozostaje jednym z długofalowych celów polityki gospodarczej i energetycznej UE; nalega ponadto, aby koniecznie uwzględniono terytorialny wymiar inwestycji, ponieważ przyczynia się on do realizacji celów polityki spójności terytorialnej UE polegających na powiązaniu miast i obszarów wiejskich;

48. z zadowoleniem przyjmuje włączenie przez Komisję godnych miejsc pracy do mandatu negocjacyjnego UE do rozmów podczas 21. konferencji stron w Paryżu, na podstawie porozumienia z Cancún z 2010 r. i późniejszych inicjatyw; wzywa Komisję do dopilnowania, aby program „sprawiedliwej transformacji” pozostał elementem jej stanowiska negocjacyjnego;

49. wzywa UE i państwa członkowskie do określenia wiążących celów w zakresie oszczędności energii i efektywności energetycznej oraz do wsparcia białych certyfikatów jako narzędzia łatwiejszego osiągania celów UE w zakresie oszczędności energii; wzywa państwa członkowskie, aby w pełni wdrożyły i egzekwowały dyrektywę w sprawie efektywności energetycznej oraz utrzymały zobowiązanie do osiągnięcia przynajmniej celów w zakresie efektywności energetycznej na 2030 r.;

50. popiera zaangażowanie UE na rzecz sprawiedliwego globalnego przejścia na zieloną gospodarkę sprzyjającą włączeniu społecznemu we współpracy z innymi międzynarodowymi partnerami;

51. wzywa państwa członkowskie, aby w pełni przestrzegały nowych przepisów zmienionego prawodawstwa UE dotyczącego zamówień publicznych i wdrożyły je oraz rozważyły zbadanie, czy wprowadzenie kryteriów środowiskowych i społecznych do polityki zamówień publicznych mogłoby pobudzić tworzenie miejsc pracy w zielonej gospodarce; podkreśla, że można by wyjaśnić istniejące sytuacje niepewności prawnej, związane ze stosowaniem klauzul społecznych i środowiskowych w zamówieniach publicznych;

52. wzywa Komisję, aby poczyniła kroki wspierające renesans sektora napraw, który wygenerowałby nowe i z samej natury ekologiczne miejsca pracy;

53. wzywa państwa członkowskie do wsparcia wkładu usług publicznych w sprawiedliwe przejście na zrównoważoną gospodarkę, zwłaszcza poprzez aktywne zapewnianie, aby takie usługi jak komunikacja, energia, transport, gospodarowanie odpadami i gospodarka wodna świadczono w sposób zrównoważony;

54. wyraża głębokie rozczarowanie wycofaniem pakietu legislacyjnego dotyczącego gospodarki o obiegu zamkniętym, którego przepisy – jak oczekiwano – umożliwiłyby powstanie nawet 180 000 miejsc pracy w samym tylko unijnym sektorze gospodarowania odpadami; w związku z tym wzywa Komisję, aby respektując kompetencje państw członkowskich, wywiązała się z zobowiązania do jak najszybszego zaproponowania ambitnych przepisów dotyczących odpadów, tak aby zmniejszyć ich ilość, określić nowe cele recyklingu i ponownie zdefiniować kryteria obliczania ilości materiału faktycznie poddanego recyklingowi;

55. ponadto wzywa Komisję, aby rozważyła wprowadzenie kryteriów mających na celu stworzenie zachęt dla przedsiębiorstw, które stosują cykl utylizacji odpadów w sposób uczciwy i zrównoważony dla środowiska;

56. uznaje, że powiązanie zrównoważonej produkcji rolnej z monitorowaniem i ochroną różnorodności biologicznej na terenie gospodarstw, a co za tym idzie – stosowanie inteligentnego oznakowania produktów rolniczych pod kątem ich wpływu na środowisko w celu stymulowania popytu konsumentów na produkcję przyjazną różnorodności biologicznej, ma znaczny potencjał tworzenia zielonych miejsc pracy na obszarach wiejskich w UE;

57. uważa, że zrównoważona gospodarka leśna ma prawdziwy potencjał tworzenia miejsc pracy przy jednoczesnym aktywnym przyczynianiu się do łagodzenia zmiany klimatu oraz do ochrony różnorodności biologicznej;

58. wzywa Komisję do wykorzystania semestru UE i przeglądu strategii „Europa 2020” do wsparcia tworzenia zielonych miejsc pracy; wzywa Komisję do wydania zaleceń dla poszczególnych krajów, które mogą się przyczynić do zwiększenia zatrudnienia i zmniejszenia śladów ekologicznych, wymaga przeprowadzenia dokładnej i niezależnej analizy dotyczącej kosztów i korzyści związanych z przeniesieniem opodatkowania (np. przejścia z opodatkowania pracy na podatki środowiskowe) oraz stopniowego wycofania dotacji do 2020 r;

59. podkreśla, że takie zalecenia mogłyby obejmować przejście z opodatkowania pracy na innego rodzaju podatki oraz, że takie przesunięcie obciążeń podatkowych powinno mieć na celu zmianę zachowań prowadzących do zanieczyszczenia środowiska, jednak nie może wywierać nieporządanego negatywnego wpływu na systemy zabezpieczenia społecznego lub nieproporcjonalnie wpływać na grupy o niższych dochodach;

60. wzywa Komisję i państwa członkowskie do stopniowego wycofywania bezpośrednich i pośrednich dotacji szkodliwych dla środowiska, w tym m.in. dotyczących paliw kopalnych; zachęca Komisję do opracowania modeli, które mogą być wprowadzone

przez państwa członkowskie i przenosić obciążenia podatkowe z pracy na zanieczyszczenie środowiska, oraz do wzięcia pod uwagę wpływu środowiskowego towarów i usług w duchu zasady „zanieczyszczający płaci”; wzywa Komisję do wydania zaleceń dla poszczególnych krajów dla tych państw członkowskich, które mogą wnieść wkład w starania o zwiększenie zielonego zatrudnienia i ograniczenie śladów ekologicznych; wzywa ponadto Komisję do aktywnego uwzględniania kwestii środowiskowych i klimatycznych w europejskim semestrze w celu wspierania tworzenia zielonych miejsc pracy;

61. zachęca państwa członkowskie do wprowadzenia ukierunkowanych dotacji lub zwolnień podatkowych dla przedsiębiorstw rozpoczynających działalność oraz dla mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw, które dostarczają towary i świadczą usługi o wysokiej wartości dodanej pod względem środowiskowym, włącznie z ogólną mniejszą zawartością węgla;

62. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zachowania większej integralności i spójności w swoich strategiach politycznych i do wzmocnienia zobowiązań politycznych na najwyższym szczeblu w sferze aspektów powiązanych, jak opodatkowanie kapitału i dochodów korporacyjnych, opodatkowanie transakcji finansowych czy walka z oszustwami podatkowymi i uchylaniem się od opodatkowania;

63. wzywa Komisję do odnowienia zobowiązania do realizacji strategii „Europa 2020” oraz niezwłocznego wydania jej śródokresowego przeglądu, najpóźniej do 2015 r.; wzywa Komisję do potwierdzenia celów w ramach europejskiego semestru przy jednoczesnym wzięciu pod uwagę tabeli wskaźników dotyczących zakłóceń równowagi makroekonomicznej oraz przeglądu strategii „Europa 2020”; wzywa Komisję do zaproponowania bardziej ambitnych celów społecznych i środowiskowych na lata 2030 i 2050; podkreśla, że dokładne, metodologicznie uzasadnione i wspólne monitorowanie zielonych miejsc pracy również mogłoby wspomóc państwa członkowskie podczas oceny skuteczności realizowanych przez nie strategii w zakresie środowiska i zatrudnienia oraz umocnić narzędzia opracowane na szczeblu europejskim z myślą o śledzeniu postępów i monitorowaniu wytycznych dotyczących zatrudnienia w ramach strategii „Europa 2020”;

64. podkreśla szanse, jakie oferuje pakiet klimatyczno-energetyczny na lata do 2030 r. w zakresie tworzenia miejsc pracy, oraz przyszłą rolę, jaką prawodawstwo dotyczące ochrony środowiska odegra w osiąganiu długoterminowych celów UE związanych z ochroną środowiska oraz w zakresie tworzenia miejsc pracy i ekologicznego wzrostu gospodarczego;

65. apeluje do Komisji, by postrzegała innowacje jako fundament europejskiego przemysłu oraz by opracowała aktywnych strategie z myślą o zapewnieniu właściwego zarządzania przemianami społecznymi, których korzyści powinny być odczuwalne na całym terytorium Europy; wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspierania powstawania nowych łańcuchów dostaw i sieci przemysłowych w zakresie oszczędnego gospodarowania zasobami, towarami i usługami dzięki zrównoważonej polityce przemysłowej i zachętom na rzecz przemiany na rynku;

66. podkreśla, że państwa członkowskie powinny przygotować swoje gospodarki na niskoemisyjną, efektywną pod względem wykorzystania zasobów i energii przyszłość, przy jednoczesnym uwzględnieniu ewentualnego ryzyka związanego z przenoszeniem miejsc pracy i ucieczką emisji ze względu na wpływ polityki klimatycznej;

67. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wzmocnienia współpracy międzynarodowej w celu utworzenia globalnej polityki środowiskowej, która będzie mogła ograniczać szkody spowodowane przekoszeniem produkcji poza obszar UE i tzw. ucieczką emisji gazów cieplarnianych;

68. wzywa Komisję, aby jak najszybciej przedstawiła wniosek dotyczący reformy unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji, uwzględniając potrzebę ochrony przemysłu narażonego na znaczne ryzyko „ucieczki emisji”;

69. wzywa Komisję do podjęcia kwestii zielonego zatrudnienia w ramach realizacji unii energetycznej;

Inwestowanie w tworzenie trwałych miejsc pracy

70. podkreśla fakt, że istnieje potrzeba stosowania właściwej kombinacji interwencji po stronie podażowej i popytowej, która wynika z połączenia tworzenia miejsc pracy z dopasowanymi aktywnymi strategiami rynkowymi, stosownie do potrzeb różnych lokalnych rynków pracy;

71. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wsparcia, również w ramach Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych, wysokiej jakości inwestycji ukierunkowanych na tworzenie korzyści społecznych i gospodarczych, takich jak zrównoważone miejsca pracy wysokiej jakości, równouprawnienie płci, wysokiej jakości edukacja oraz innowacje mające na celu promowanie zielonej przemiany oraz zwalczanie ubóstwa energetycznego; wzywa Komisję i państwa członkowskie do skoncentrowania inwestycji w obszarach o pozytywnym wpływie na rynek pracy w celu tworzenia zrównoważonych miejsc pracy z pełną ochroną socjalną oraz w celu walki z bezrobociem; podkreśla, że finansowane projekty powinny w wymierny sposób przyczyniać się do realizacji strategii „Europa 2020”; w tym kontekście zwraca uwagę na fakt, że przez cały okres trwania recesji obserwowano dodatnią tendencję w zakresie tworzenia miejsc pracy w zielonych sektorach;

72. podkreśla, że inwestowanie w efektywność energetyczną może wspierać tworzenie lokalnych miejsc pracy i lokalny rozwój gospodarczy oraz zmnejszać ubóstwo energetyczne, a także, iż zapewnienie efektywności energetycznej w budynkach jest najbardziej opłacalnym sposobem stworzenia długoterminowych rozwiązań problemu ubóstwa energetycznego, które w Europie może dotyczyć nawet 125 mln ludzi, oraz jest istotnym elementem zapewniania efektywniejszego wykorzystania europejskiej energii i tworzenia zielonych miejsc pracy; przypomina, że również zapewnienie bezpieczeństwa budynków ma w tym kontekście kluczowe znaczenie; zachęca Komisję, aby jak najszybciej przedstawiła inicjatywę dotyczącą inteligentnego finansowania inteligentnych budynków;

73. zaleca uznanie celów dotyczących klimatu, energii odnawialnej i efektywności

energetycznej za cele inwestycyjne i ważną oś działań prowadzonej polityki;

74. przestrzega przed wspieraniem działań, które wiążą się z negatywnym wpływem na środowisko i wpływem społecznym, jako że podważają one spójność polityki, która jest niezbędna do maksymalizacji potencjału zatrudnienia, jaki wykazują zielone miejsca pracy;

75. zaleca, aby wysokiej jakości inwestycje w kluczowe usługi publiczne, takie jak komunikacja, energia, transport, gospodarowanie odpadami i gospodarka wodna, były ukierunkowane na wsparcie zrównoważonych postępowań o udzielenie zamówienia i uwzględnianie kwestii umiejętności ekologicznych;

76. wzywa państwa członkowskie do pełnego wykorzystania istniejących w ramach prawnych europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych oraz innych źródeł finansowania ze środków UE w celu wsparcia zrównoważonych projektów, które sprzyjają zielonemu zatrudnieniu, a także do jak największego uproszczenia dostępu organów lokalnych do finansowania ze środków UE i instrumentów finansowych i do ustanowienia przejrzystych, prostych zasad i osiągalnych minimalnych progów finansowania;

77. zachęca Komisję i państwa członkowskie do wykorzystania powyborczego przeglądu wieloletnich ram finansowych (WRF) w 2016 r. jako szansy na wsparcie bardziej zielonej przemiany naszych gospodarek;

78. zauważa, że dostępne jest wsparcie EFS na rzecz ekologicznego wzrostu gospodarczego i wzrostu zatrudnienia oraz zachęca rządy krajowe i właściwe służby krajowe do rozważenia wykorzystania tego źródła finansowania w sposób bardziej aktywny z myślą o promowaniu tworzenia zielonych miejsc pracy uzasadnionych i zrównoważonych pod względem gospodarczym;

79. zauważa, że niektóre państwa członkowskie poczyniły znaczący postęp w obszarze ekologizacji gospodarki oraz wzywa Unię i pańswa członkowskie do wzmożenia wymiany pomysłów, wiedzy, doświadczeia i najlepszych praktyk w tym obszarze w celu zapewnienia płynnego przejścia na tę gospodarkę;

80. wzywa państwa członkowskie i sektor prywatny do korzystania z takich instrumentów jak ekoprojekt, oznakowanie ekologiczne, EMAS i zielone zamówienia publiczne, ponieważ mogą one wspierać zieloną gospodarkę, a tym samym przyczyniać się do tworzenia zielonych miejsc pracy; wzywa Komisję do przedstawienia narzędzi wspierających tworzenie korzystnych warunków rynkowych dla pełnej realizacji tych dobrowolnych instrumentów;

81. wzywa państwa członkowskie do poświęcenia większej uwagi kwestii wprowadzenia w życie europejskiego standardu (ISO 14000) dotyczącego audytu systemów zarządzania środowiskowego i ekologicznego;

Małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP)

82. popiera cele planu działań ekologicznych dla MŚP i działania ukierunkowane na MŚP,

w tym ustanowienie Europejskiego Centrum Doskonałości w dziedzinie Zasobooszczędności, świadczącego usługi doradcze i wsparcie na rzecz MŚP dążących do zwiększenia swojej zasobooszczędności, mającego wspierać zieloną przedsiębiorczość, wykorzystywać szanse zazielenienia łańcuchów wartości i ułatwiać zielonym MŚP i mikroprzedsiębiorstwom dostęp do rynku; uważa, że działania na rzecz zwiększania świadomości i udzielanie wsparcia technicznego mają kluczowe znaczenie dla aktywnego udziału MŚP w gospodarce o obiegu zamkniętym;

83. podkreśla konieczność wspierania: przedsiębiorczości kobiet w zielonej gospodarce; bardziej zespołowych modeli biznesowych, takich jak spółdzielnie i przedsiębiorstwa społeczne, a także kobiet rolników i gospodarstw rodzinnych; dostępu kobiet do mikrofinansów; tworzenia zielonych miejsc pracy w sektorze usług publicznych oraz projektów pilotażowych w dziedzinie związanych z płcią kryteriów jakości dla przedsiębiorstw w kontekście zamówień publicznych;

84. przypomina, że MŚP dysponują ogromnym potencjałem, jeżeli chodzi o tworzenie miejsc pracy, szczególnie dla ludzi młodych, a także wspieranie dualnego systemu kształcenia zawodowego i programów praktyk zawodowych;

85. dostrzega potencjał Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych (EFIS) w zakresie ułatwiania rozwoju działalności prowadzonej przez mikro-, małe i średnie przedsiębiorstwa na wysokim poziomie innowacji środowiskowych i społecznych;

86. zauważa, że dane Eurobarometru dotyczące zielonego zatrudnienia w MŚP wykazują, iż oszczędność energii i redukcja odpadów oraz stosowanie surowców stało się korzystne pod względem ekonomicznym;

87. wzywa Komisję do pobudzania nowych modeli biznesowych, takich jak przedsiębiorstwa spółdzielcze, w celu zwiększania efektywności procesów produkcyjnych i dystrybucyjnych poprzez przyjmowanie innowacyjnych rozwiązań mających na celu oszczędzanie zasobów lub oferowanie większej liczby bardziej zrównoważonych produktów i usług;

88. zwraca uwagę, że MŚP mogą kreować wzrost i zatrudnienie tylko wtedy, gdy mają dostęp do korzystnych zachęt również za pośrednictwem zielonej gospodarki;

89. wzywa Komisję do dopilnowania, aby zielone zachęty dla MŚP miały znaczący wpływ w tych obszarach, w których są najbardziej potrzebne;

90. zwraca uwagę, że MŚP i mikroprzedsiębiorstwa są najważniejszymi motorami tworzenia miejsc pracy w Europie; podkreśla, że MŚP i mikroprzedsiębiorstwa stoją w obliczu szczególnych wyzwań, gdy wykorzystują szanse zielonej przemiany w zakresie miejsc pracy, co dotyczy zwłaszcza dostępu do finansów, szkoleń i niwelowania niedoborów kwalifikacji; wzywa Komisję i państwa członkowskie do podjęcia ambitnych działań zapewniających wsparcie w celu ułatwienia tworzenia zielonych miejsc pracy w MŚP i mikroprzedsiębiorstwach, obejmujących ukierunkowane informacje, podnoszenie świadomości, pomoc techniczną i dostęp do finansowania i działań szkoleniowych;

91. zwraca uwagę, że bardziej ekologiczny łańcuch wartości, który obejmuje odnawianie, naprawę, konserwację, recykling i ekoprojekt, może stworzyć znaczne możliwości rynkowe dla wielu MŚP;

92. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji oraz rządom i parlamentom państw członkowskich.

UZASADNIENIE

Inicjatywa Komisji w zakresie zielonego zatrudnienia[1] została opublikowana w lipcu 2014 r. wraz z planem działań ekologicznych dla MŚP (również uwzględnionym w niniejszym sprawozdaniu) oraz komunikatem w sprawie gospodarki o obiegu zamkniętym.

Inicjatywa ma opierać się na dokumencie roboczym służb Komisji z 2012 r. pt. „Wykorzystanie potencjału ekologicznego wzrostu gospodarczego w zakresie zatrudnienia” [2]– części pakietu dotyczącego zatrudnienia – w którym podkreślono, że do 2020 r. można utworzyć aż 20 mln miejsc pracy w zielonej gospodarce, i uwzględnia wytyczne dotyczące polityki zatrudnienia, w których państwa członkowskie wezwano do: *wsparcia tworzenia miejsc pracy, w tym w obszarach opieki i zielonego zatrudnienia*[3].

Istnieje problem ze sposobem zdefiniowania „zielonych” miejsc pracy, zwłaszcza w przypadku próby prześledzenia ich rozwoju do celów statystycznych. MOP uznaje, że zielone miejsca pracy to godne miejsca pracy, które:

– *ograniczają zużycie energii i surowców*

– *ograniczają emisję gazów cieplarnianych*

– *minimalizują ilość odpadów i zanieczyszczeń*

– *chronią i przywracają ekosystemy*

Wiele podmiotów, które wniosły wkład w przygotowanie niniejszego sprawozdania, w tym UEAPME i prof. Paul Ekins z UCL, poinformowało sprawozdawczynię, że bardziej pomocne byłoby myślenie w ogólnym kontekście „zazielenienia gospodarki” jako pojęcia odpowiedniejszego pod względem produktów, procesów i usług oraz że należy to uwzględnić we wszystkich strategiach politycznych: budżetowej, zatrudnienia, rynku pracy, kształcenia i szkolenia, badań, innowacji oraz klimatyczno-energetycznej.

Zielona gospodarka bazuje na szeregu wyzwań przedstawionych przez Komisję: „Nieefektywne wykorzystanie zasobów, nadmierne obciążenie środowiska i zmiana klimatu, a także wykluczenie i nierówności społeczne...”[4], które to obciążenia społeczne są dobrze znane tej komisji, podobnie jak problem wysokiego bezrobocia. Wyzwania te w oczywisty sposób wpłyną na sferę pracy. Na przykład duża sieć supermarketów ASDA szacuje, że 95 % jej świeżym produktom zagraża zmiana klimatu, a w przypadku jednej trzeciej jest to zagrożenie poważne[5].

---

[1] Inicjatywa w zakresie zielonego zatrudnienia: pełne wykorzystanie potencjału zielonej gospodarki pod względem tworzenia miejsc pracy COM(2014) 446 final.
[2] Dokument roboczy służb Komisji pt. „Wykorzystanie potencjału ekologicznego wzrostu gospodarczego w zakresie zatrudnienia” SWD(2012) 92 final.
[3] Decyzja Rady 2010/707/UE z dnia 21 października 2010 r. w sprawie wytycznych dotyczących polityki zatrudnienia państw członkowskich [Dz.U. L z 24.11.2010].
[4] Inicjatywa w zakresie zielonego zatrudnienia: pełne wykorzystanie potencjału zielonej gospodarki pod względem tworzenia miejsc pracy COM(2014) 446 final.
[5] Preparing for the Perfect Storm – skills for s sustainable economy (Przygotowanie do najgorszej burzy –

Konieczność włączenia myślenia w kategoriach zielonej gospodarki do głównego nurtu znalazła odzwierciedlenie w kluczowym postulacie przedstawionym sprawozdawczyni przez wiele podmiotów, które przekazały informacje: konieczności spójnych, kompleksowych ram politycznych, które zapewniałyby przewidywalne otoczenie szkoleń i inwestycji. Niespójna polityka i niespójne zachęty były często przytaczane jako czynniki blokujące postęp i ograniczające potencjał w zakresie zatrudnienia. Tego rodzaju polityka musi również uwzględniać długofalową perspektywę: budynki wznoszone obecnie mogą stać przez następne pięćdziesiąt lat, zatem muszą spełniać najwyższe standardy efektywności energetycznej i zrównoważonego budownictwa; inwestycje w najważniejsze instalacje energii odnawialnej muszą mieć perspektywę czasową wykraczającą poza 2020 r. itd.

Prof. Ekins i inni wskazali trzy główne motory tworzenia miejsc pracy, o których wiadomo, że są skuteczne. Proponowały je również swego czasu Komisja i Parlament, z tym że nie podjęto odpowiednich działań następczych:

- Reforma podatków środowiskowych – przesunięcie ciężaru podatkowego z kosztów zatrudnienia na koszty ochrony środowiska przy zapewnieniu, aby nie miało to ostatecznie charakteru regresywnego. Dodatkowo pomocne mogłoby być bieżące wykorzystanie procedury europejskiego semestru i zaleceń krajowych. Aby zachować spójność, należy również podjąć działania w celu usunięcia przynoszących efekty odwrotne do zamierzonych dotacji, które wspierają sektory powodujące zanieczyszczenie lub sektory wysoce emisyjne.

- Efektywność energetyczna i zasobooszczędność. PE konsekwentnie zwracał uwagę na potencjał w tym obszarze, przede wszystkim w zakresie efektywności energetycznej połączonej z walką z ubóstwem energetycznym w ramach kompleksowego programu dotyczącego izolacji[1]. Szacunki wpływu dyrektywy w sprawie charakterystyki energetycznej budynków[2] na zatrudnienie wykazały możliwość utworzenia 2 mln miejsc pracy, z których wiele z definicji nie podlegałoby offshoringowi, a dodatkowego bodźca dostarczyła dyrektywa w sprawie efektywności energetycznej. Skutki te mogą być odczuwalne jednak wyłącznie wówczas, gdy dyrektywy te będą skutecznie wykonywane (a to może wymagać silniejszych mechanizmów egzekwowania) oraz wsparte niezbędnymi inwestycjami i szkoleniami. Istnieje znaczne zapotrzebowanie na większą zasobooszczędność. UEAPME przytoczyło dane Eurobarometru pokazujące, że 93 % MŚP podejmuje co najmniej jedno działanie w celu osiągnięcia większej zasobooszczędności[3].

- Rozwój łańcucha dostaw, tak aby na wszystkich etapach UE odniosła korzyści pod względem zatrudnienia i gospodarczym. Wyraźnie potrzebna jest strategia

---

umiejętności dla zrównoważonej gospodarki), IEMA, 2015 r.

[1] Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 czerwca 2013 r. w sprawie budownictwa socjalnego w Unii Europejskiej (2012/2293(INI))

[2] **Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/31/UE z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie charakterystyki energetycznej budynków.**

[3] Badanie Flash Eurobarometer nr 381 -2014.

przemysłowa, która ukierunkowałaby i wsparła inwestycje na przykład w przemysł energii odnawialnej, co mogłoby zapewnić większe zatrudnienie na obszarach wiejskich i poprzemysłowych. Rozwój łańcucha dostaw jest również niezbędny do wywołania zmiany i zapewnienia, aby wszystkie części przedsiębiorstwa mogły reagować na wyzwania. Wiele przedsiębiorstw nie współpracuje z łańcuchami dostaw w zakresie emisji, uodparniania na zmianę klimatu lub zasobooszczędności.

Do spowodowania tego przejścia na zieloną gospodarkę konieczne jest zaangażowanie siły roboczej. Niektóre sektory zostaną poddane znacznej zmianie, a nawet ulegną zanikowi, zaś przeprowadzenie tej zmiany będzie bardziej pozytywne przy zapewnieniu skutecznego wsparcia, przekwalifikowania i ewentualnej zmiany produkcji. Fundusze UE mają w tym przypadku do odegrania ważną rolę, jeżeli będą efektywnie wykorzystywane. Na poziomie sektorowym ważną funkcję w zarządzaniu zmianą pełnić będą europejskie rady zakładowe. Uczestnictwo siły roboczej dotyczy również pomocy w tworzeniu szans. „Przedstawiciele ds. ekologii", odpowiednicy przedstawicieli ds. zdrowia i bezpieczeństwa, mogą być przydatni jako liderzy podnoszenia świadomości i przeprowadzania zmiany, jak wykazano w sprawozdaniu TUC „Efekt Unii"[1]. Grupa PHS utworzyła na przykład sieć mistrzów w dziedzinie ochrony środowiska, która dysponuje odpowiednimi umiejętnościami i wiedzą fachową, a także ma możliwość uzyskania akredytacji tych umiejętności. Pomogła również obniżyć koszty oświetlenia oraz osiągnęła znaczące postępy w zakresie recyklingu i odzysku materiałów.

Zaangażowanie siły roboczej jest również istotne, ponieważ praca powinna być pracą godną: sprawiedliwie wynagradzaną, charakteryzującą się dobrymi warunkami pracy i solidnym etosem bezpieczeństwa i higieny. Stosunki pracy w niektórych zielonych sektorach są stosunkowo słabo rozwinięte na poziomie zarówno pracodawców, jak i pracowników i należy zachęcać do nawiązania nowego sektorowego dialogu społecznego. Zmieniona strategia na rzecz bezpieczeństwa i higieny powinna uwzględniać nowe lub zmieniające się zagrożenia w rozwijających się sektorach.

Jeżeli przedsiębiorstwa chcą lub muszą podjąć działanie, aby ich działalność była bardziej zrównoważona, wiele z nich nie jest przekonanych albo co do zarządzania ryzykiem, albo co do przeprowadzenia procesu zmiany lub może odkryć, że nie jest w stanie znaleźć pracowników posiadających niezbędne umiejętności. W komunikacie Komisji przedstawiono szereg pozytywnych propozycji i potrzebujemy kompleksowego podejścia, które pozwalałoby na uznanie konieczności zrozumienia, dlaczego zrównoważony rozwój ma znaczenie dla przedsiębiorstw i całego społeczeństwa. Potrzebna jest ogólna świadomość zasad zrównoważonego rozwoju na etapie szkolenia i nadal brakuje studentów specjalizujących się w umiejętnościach w zakresie nauk ścisłych, technologii, inżynierii i matematyki, a zwłaszcza dziewcząt, co jest utrzymującym się problemem. Krajowy Związek Studentów (NUS) Zjednoczonego Królestwa poinformował nas, że 60 % ankietowanych studentów pierwszego roku jest zainteresowanych zdobyciem większej wiedzy na temat zrównoważonego rozwoju, niezależnie od kierunku studiów. Jeżeli mamy uwzględnić zielone prace, konieczne jest rozwijanie tych zainteresowań i ugruntowanie ogólnych umiejętności – osoby uczące się są chętne do współpracy przy opracowaniu odpowiednich kursów. Jak wskazał NUS, jeżeli

[1] The Union Effect – greening the workplace (Efekt Unii – zazielenienie miejsca pracy), TUC https://www.tuc.org.uk/sites/default/files/The_Union_Effect_Greening_The_Workplace_Covers_2014_All.pdf

szukamy przywództwa w tych kwestiach, 80 % światowych przywódców uczęszczało na uniwersytet – to, co tam się dzieje, może kształtować przyszłość.

Znacznie więcej można również uczynić na poziomie sektorowym, jak pokazał projekt EUROFER-u „GreenVET”[1]. Istnieje nadzieja, że dzięki organizacji gruntownego szkolenia na temat kontekstu prawnego i technicznego (w tym zasobooszczędności) w ramach sektora hutnictwa stali takie akredytowane szkolenia umożliwią większą mobilność w sektorze i przekazywanie wiedzy fachowej. Powinniśmy też dążyć do walidacji wyników formalnego i pozaformalnego uczenia się oraz uznawania walidacji jako narzędzia służącego do zniwelowania różnicy między potrzebami rynku pracy a dostępnymi umiejętnościami – jak poinformowano sprawozdawczynię, wielu pracowników uzyskuje umiejętności poprzez praktykę, lecz nie są one uznawane oficjalnie, co staje się przeszkodą w awansie. Rady ds. umiejętności mogą odegrać istotną rolę w zapewnianiu aktualizacji programów nauczania potrzebnych umiejętności sektorowych i szczególnych, a także w reagowaniu na zmiany na rynku. Potrzebny jest jednak nadrzędny plan działania na rzecz umiejętności i zaangażowanie wszystkich podmiotów, od doradców zawodowych poprzez służby zatrudnienia (istotny wkład może wnieść europejska sieć publicznych służb zatrudnienia) aż do organizatorów szkoleń (w tym władz lokalnych), partnerów społecznych i rządu.

Szkolenia muszą być jednak dostępne, przystępne cenowo i oferowane w ciągu całego życia zawodowego pracownika. Niedobory kwalifikacji nie występują jedynie na najniższym poziomie, lecz często na poziomie zarządzania projektem, jak na przykład w przypadku inżynierów budowlanych. EWEA uważa, że obecny niedobór kwalifikacji mógłby spowodować brak około 15 000 wykwalifikowanych pracowników do 2030 r. Niedobór kwalifikacji może być największy w przypadku zadań obsługi i konserwacji, co utrudnia tworzenie lokalnych i regionalnych miejsc pracy na obszarach wiejskich posiadających farmy wiatrowe – obszarach, na których często brakuje możliwości zatrudnienia. Wyszkolenie doświadczonej siły roboczej to dłuższy proces.

Moglibyśmy również stworzyć bardziej dynamiczne podejście do osób obecnie bezrobotnych z wykorzystaniem innowacyjnych rozwiązań: bezrobotni pracownicy budowlani mogliby być wynagradzani za zastępowanie pracowników uczęszczających na szkolenia; absolwenci posiadający umiejętności w zakresie zrównoważonego rozwoju mogliby odbywać czasowe praktyki (za wynagrodzeniem) w przedsiębiorstwach lub organizacjach pragnących rozwinąć swoje praktyki w zakresie zrównoważonego rozwoju – taki program w Zjednoczonym Królestwie stworzył dotychczas ponad 50 miejsc pracy, gdyż organizacje postanowiły zatrzymać swoich praktykantów.

Istotne znaczenie mają jednak inwestycje i odpowiednie zachęty zgodne z kompleksowym i stabilnym otoczeniem politycznym, jeżeli mamy zapewnić faktyczną zieloną gospodarkę zamiast obecnej mozaiki inicjatyw. Nowy EFIS stwarza następną możliwość takich ukierunkowanych inwestycji wysokiej jakości opartych na zasadzie partnerstwa, podobnie jak czyni to inteligentne wykorzystanie innych funduszy UE określone w komunikacie Komisji – wiemy, że renowacja budynków zapewnia dobry zwrot z inwestycji w postaci miejsc pracy oraz zaoszczędzonej energii. Nie można zapominać, że inne sektory, takie jak opieka społeczna, również potrzebują inwestycji w godną pracę. Jak wskazały ENSIE i RREUSE,

[1] http://www.gt-vet.com/?page_id=18

gospodarka społeczna wykazała również, że może zapewnić znaczną liczbę miejsc pracy w obszarach napraw i wtórnego wykorzystania oraz przyczynić się do włączenia społecznego. Polityka w zakresie udzielania zamówień publicznych może także odegrać pewną rolę pod względem wykorzystania klauzul dotyczących zrównoważonego rozwoju (klauzul proekologicznych i społecznych) do celów odpowiedzialnych zakupów. Interesującym przykładem jest brytyjska ustawa o wartości społecznej[1].

Inwestycje są również potrzebne, aby pobudzić konieczne innowacje w polityce przemysłowej UE, która ma sprawić, że UE stanie się najbardziej zasobooszczędną gospodarką na świecie, przy jednoczesnym opracowywaniu aktywnych strategii mających na celu zapewnienie dobrego zarządzania przemianami społecznymi przynoszącymi korzyści w całej UE.

MŚP mogą stanąć w obliczu szczególnej trudności w przypadku przemiany. OECD uważa, że ich dostosowanie się do praktyk sprzyjających ochronie środowiska, zarówno w sektorze wytwórczym, jak i usługach, jest kluczowym czynnikiem warunkującym udaną przemianę, lecz jest zdania, że obawy budzi fakt, iż większość MŚP wydaje się mieć bardzo niską świadomość przyszłego zapotrzebowania na zielone umiejętności, a ich inwestycje w zielone szkolenia są bardzo ograniczone[2]. Trudności te wymagają konkretnej reakcji z wykorzystaniem planu działań ekologicznych dla MŚP, poczynając od ukierunkowanego zwiększania informacji i świadomości, przez odpowiednią pomoc w przejściu na bardziej ekologiczne produkty i procesy, aż do skutecznych zachęt. Pewną rolę odegrać powinno również kompleksowe podejście do łańcucha dostaw, w którym można wykorzystać efekt skali do zapewnienia szkoleń i innych korzyści. Władze regionalne i lokalne również mają do odegrania rolę w takim wsparciu, podobnie jak instytucje finansowe.

Jasne jest, że na sferę pracy wpływ wywierają już istotne tendencje światowe, lecz dotychczasowe działania UE nie zaowocowały reakcją kompleksową. Aby upewnić się, że możemy utrzymać i poszerzyć możliwości zatrudnienia i tworzenia miejsc pracy, potrzebujemy kompleksowych, wspólnych działań, począwszy od szczebla politycznego aż do podstawowych szkoleń. Zasadnicze znaczenie ma czas, ponieważ obecnie tracimy szanse w porównaniu z innymi częściami świata i nie udaje nam się w pełni przygotować naszej siły roboczej na wyzwania, w obliczu których już stoimy. W komunikacie Komisji podano niektóre odpowiedzi, lecz jeżeli faktycznie mamy przeprowadzić niezbędną przemianę, wszystkie instytucje UE będą musiały mieć swój udział.

[1] Ustawa o usługach publicznych (wartości społecznej) z 2012 r.
http://www.legislation.gov.uk/ukpga/2012/3/enacted

[2] The jobs potential of a shift towards a low-carbon economy (Potencjał przejścia na gospodarkę niskoemisyjną w zakresie tworzenia miejsc pracy), OECD.

7.5.2015

OPINIA KOMISJI OCHRONY ŚRODOWISKA NATURALNEGO, ZDROWIA PUBLICZNEGO I BEZPIECZEŃSTWA ŻYWNOŚCI

dla Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych

w sprawie inicjatywy w zakresie zielonego zatrudnienia: pełne wykorzystanie potencjału zielonej gospodarki pod względem tworzenia miejsc pracy
(2014/2238(INI))

Sprawozdawczyni komisji opiniodawczej: Eleonora Evi

WSKAZÓWKI

Komisja Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności zwraca się do Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych, jako komisji przedmiotowo właściwej, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. ponownie zwraca uwagę na potrzebę przejścia na gospodarkę niskoemisyjną; podkreśla, że zazielenianie gospodarki UE może przyczynić się do długotrwałego i zrównoważonego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu;

2. podkreśla, że dwie trzecie zasobów naturalnych – takich jak żyzne gleby, czysta woda i powietrze – ciągle się kurczy, przy czym skala globalnego ocieplenia i utraty różnorodności biologicznej zbliża się do granicy, której przekroczenie grozi nieodwracalnymi skutkami dla społeczeństwa i środowiska naturalnego;

3. uważa, że stały wzrost gospodarczy jest możliwy jedynie przy uwzględnieniu ograniczeń środowiska; w tym kontekście podkreśla fakt, że zielona gospodarka o obiegu zamkniętym może zapewnić rozwiązania w dziedzinie ochrony środowiska, jak również ogólnie rozwiązania dla gospodarki i społeczeństwa;

4. podkreśla, że w celu sprostania tym wyzwaniom, stworzenia zrównoważonych i odpornych na kryzys gospodarek europejskich oraz pełnego wykorzystania potencjału zielonej przemiany naszych gospodarek w zakresie tworzenia nowych miejsc pracy potrzeba kompleksowego podejścia politycznego; wzywa Komisję i państwa członkowskie do przyjęcia ambitnych i zintegrowanych ram regulacyjnych, budżetowych i finansowych w celu zapewnienia zrównoważonych inwestycji oraz zachęcenia do

zrównoważonych innowacji, a tym samym w celu pełnego uwolnienia potencjału zielonej przemiany gospodarki;

5. podkreśla fakt, że pełne wdrożenie prawodawstwa w zakresie ochrony środowiska, jak również lepsze uwzględnienie problematyki ochrony środowiska w całokształcie polityki oraz zwiększenie spójności polityki w obrębie różnych polityk sektorowych w UE ma zasadnicze znaczenie dla pełnego wykorzystania potencjału związanego z zieloną gospodarką, a tym samym dla tworzenia zielonych miejsc pracy;

6. zauważa, że w sprawozdaniu Europejskiej Agencji Środowiska z 2015 r. wskazuje się nieadekwatność środków w stosunku do obranych celów w dziedzinie ochrony różnorodności biologicznej, zmniejszenia wykorzystania paliw kopalnych, przeciwdziałania zmianie klimatu oraz zapobiegania skutkom tej zmiany dla zdrowia ludzi i jakości środowiska;

7. zaznacza, że ukierunkowywanie społeczeństw i gospodarek na drogę zrównoważonego rozwoju, w tym zrównoważonych modeli konsumpcji i produkcji, stwarza potencjał tworzenia nowych zielonych miejsc pracy oraz przekształcania istniejących miejsc pracy w zielone miejsca pracy w niemal wszystkich sektorach i w ramach całego łańcucha wartości – od badań po produkcję, dystrybucję i świadczenie usług, w sektorach nowych wysoko zaawansowanych technologii ekologicznych, np. w sektorze odnawialnych źródeł energii, a także w tradycyjnych gałęziach przemysłu, takich jak produkcja i budownictwo, rolnictwo i rybołówstwo, oraz w sektorach usług, takich jak turystyka, gastronomia, transport i edukacja; podkreśla, że ten potencjał tworzenia nowych miejsc pracy stanowi szansę dla pracowników zarówno o wysokich, jak i niskich kwalifikacjach;

8. uznaje, że zielona przemiana po uwzględnieniu wszystkich czynników będzie miała pozytywny wpływ na rynek zatrudnienia, zważywszy, że zrównoważona działalność gospodarcza, np. czynności związane z oszczędnością energii lub rolnictwo ekologiczne, wymaga większego nakładu pracy niż czynności, które zastępuje;

9. zwraca uwagę, że zielona przemiana naszych gospodarek niesie za sobą znaczny potencjał tworzenia na lokalnym rynku nowych miejsc pracy, które nie mogą być przenoszone za granicę, także w sektorach dotkniętych przez kryzys gospodarczy, np. poprzez dążenie do efektywności energetycznej w sektorze budownictwa;

10. przypomina, że według Europejskiej Agencji Środowiska w sektorze ekologicznych towarów i usług odnotowano wzrost o ponad 50 % w okresie od 2000 do 2011 r., przy czym sektor ten wygenerował ponad 1,3 mln miejsc pracy, które przyczyniły się do zbilansowania wywozu i konkurencyjności gospodarczej UE;

11. przypomina, że państwa członkowskie mogą odstąpić od wymogów dotyczących pomocy państwa na rzecz ochrony środowiska naturalnego;

12. wzywa państwa członkowskie i sektor prywatny do korzystania z takich instrumentów jak ekoprojekt, oznakowanie ekologiczne, EMAS i zielone zamówienia publiczne, ponieważ mogą one wspierać zieloną gospodarkę, a tym samym przyczyniać się do tworzenia zielonych miejsc pracy; wzywa Komisję do przedstawienia narzędzi wspierających tworzenie korzystnych warunków rynkowych dla pełnej realizacji tych dobrowolnych

instrumentów;

13. wzywa państwa członkowskie do poświęcenia większej uwagi kwestii wprowadzenia w życie europejskiego standardu (ISO 14000) dotyczącego audytu systemów zarządzania środowiskowego i ekologicznego;

14. podkreśla znaczenie potencjału gospodarki o obiegu zamkniętym w zakresie zatrudnienia; zaznacza fakt, że efektywniejsze gospodarowanie zasobami mogłoby przyczynić się do powstania od 1,4 do 2,8 mln miejsc pracy w Europie oraz że przejście na gospodarkę opartą na trwałych i łatwych do naprawy produktach może prowadzić do powstania miejsc pracy w obrębie całego cyklu życia produktów w sektorach konserwacji, naprawy, modernizacji i ponownego wykorzystania; podkreśla, że zapobieganie powstawaniu odpadów, ekoprojekty, ponowne wykorzystywanie i inne podobne środki mogłyby prowadzić do zaoszczędzenia przez przedsiębiorstwa w UE 600 mld EUR netto lub 8% rocznego obrotu, przy jednoczesnym zmniejszeniu rocznych emisji gazów cieplarnianych o 2–4%;

15. podkreśla fakt, że wdrożenie istniejącego prawodawstwa w dziedzinie zapobiegania powstawaniu odpadów i gospodarowania nimi mogłoby doprowadzić do powstania ponad 400 000 zielonych miejsc pracy; podkreśla, że dodatkowe 180 000 zielonych miejsc pracy mogłoby powstać w wyniku przeglądu dyrektyw w sprawie odpadów, który niestety został wycofany przez Komisję; podkreśla, że wdrożenie efektywności energetycznej i środków oszczędnościowych mogłoby doprowadzić do stworzenia nawet 2 milionów zielonych miejsc pracy oraz że kolejne 3 miliony można by utworzyć w sektorze energii odnawialnych;

16. zwraca się do Komisji, aby wywiązała się ze swojego zobowiązania do przedłożenia przed końcem 2015 r. nowego wniosku w sprawie przeglądu unijnych przepisów dotyczących odpadów w oparciu o holistyczne podejście, które: dotyczy całego cyklu życia produktów, w tym zapobiegania powstawaniu odpadów; ustanawia cele UE w zakresie efektywności gospodarowania zasobami, które ograniczają zużycie zasobów i energii, wraz z odnośnym wskaźnikiem podstawowym; oraz promuje ekoprojekt produktów w celu ułatwiania ponownego wykorzystywania i recyklingu, biorąc pod uwagę cały cykl życia produktów w celu zapewnienia zrównoważonego zarządzania surowcami; podkreśla potrzebę utrzymania celów recyklingu, które są co najmniej tak ambitne jak cele wycofanego wniosku; wzywa Komisję i państwa członkowskie do promowania rynku dla surowców wtórnych pochodzących z recyklingu;

17. zauważa, że ponad 14 mln miejsc pracy w Europie zależy bezpośrednio od ekosystemów i różnorodności biologicznej, m.in. w sektorze leśnictwa, rolnictwa i rybołówstwa; podkreśla, że zazielenianie tych sektorów zwiększyłoby liczbę zatrudnionych osób oraz sprzyjałoby odporności tych sektorów na rzecz rozpowszechniania trwałego zatrudnienia; zauważa, że inwestycje w zieloną infrastrukturę niosą za sobą wiele korzyści społecznych, gospodarczych i środowiskowych, m.in. tworzą nowe miejsca pracy;

18. wzywa państwa członkowskie do opracowania programów ochrony i zachowania obszarów, tak aby zapobiegać i zaradzać nierównowadze hydrogeologicznej, rozwijać zieloną infrastrukturę oraz w pełni uwzględniać wartość naturalnego kapitału i usług ekosystemowych w procesie podejmowania decyzji; podkreśla potrzebę wspierania

zrównoważonego rozwoju na szczeblu lokalnym i regionalnym, ponieważ jest to kluczowy czynnik dla zielonego zatrudnienia;

19. uznaje, że powiązanie zrównoważonej produkcji rolnej z monitorowaniem i ochroną różnorodności biologicznej na terenie gospodarstw, a co za tym idzie – stosowanie inteligentnego oznakowania produktów rolniczych pod kątem ich wpływu na środowisko w celu stymulowania popytu konsumentów na produkcję przyjazną różnorodności biologicznej ma znaczny potencjał w zakresie tworzenia zielonych miejsc pracy na obszarach wiejskich w UE;

20. uważa, że zrównoważona gospodarka leśna ma prawdziwy potencjał w zakresie tworzenia miejsc pracy przy jednoczesnym aktywnym przyczynianiu się do łagodzenia zmiany klimatu oraz do ochrony różnorodności biologicznej;

21. wzywa Komisję i państwa członkowskie do stopniowego wycofywania bezpośrednich i pośrednich dotacji szkodliwych dla środowiska, w tym m.in. dotyczących paliw kopalnych; zachęca Komisję do opracowania modeli, które mogą być wprowadzone przez państwa członkowskie i przenosić obciążenia podatkowe z pracy na zanieczyszczenie środowiska, oraz do wzięcia pod uwagę wpływu środowiskowego towarów i usług w duchu zasady „zanieczyszczający płaci”; wzywa Komisję do wydania zaleceń dla poszczególnych krajów dla tych państw członkowskich, które mogą wnieść wkład w starania o zwiększenie zielonego zatrudnienia i ograniczenie śladów ekologicznych; wzywa ponadto Komisję do aktywnego uwzględniania kwestii środowiskowych i klimatycznych w europejskim semestrze w celu wspierania tworzenia zielonych miejsc pracy;

22. zachęca państwa członkowskie do wprowadzenia ukierunkowanych dotacji lub zwolnień podatkowych dla przedsiębiorstw rozpoczynających działalność oraz dla mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw, które dostarczają towary i świadczą usługi o wysokiej wartości dodanej pod względem środowiskowym, włącznie z ogólną mniejszą zawartością węgla;

23. podkreśla szanse, jakie niesie za sobą pakiet klimatyczno-energetyczny na lata do 2030 r. w zakresie tworzenia miejsc pracy, oraz przyszłą rolę, jaką prawodawstwo dotyczące ochrony środowiska odegra w osiąganiu długoterminowych celów UE związanych z ochroną środowiska oraz w zakresie tworzenia miejsc pracy i ekologicznego wzrostu gospodarczego;

24. podkreśla, że polityka powinna mieć charakter długoterminowy i obejmować ambitne wiążące cele dotyczące efektywnego gospodarowania zasobami, redukcji emisji gazów cieplarnianych, odnawialnych źródeł energii i oszczędności energii, jak również wskaźniki pomiaru postępów w osiąganiu tych celów; podkreśla, że celem politycznym powinno być minimalizowanie zewnętrznych kosztów środowiskowych i społecznych oraz ustanowienie odpowiedniej ceny emisji gazów cieplarnianych;

25. podkreśla, że państwa członkowskie powinny przygotować swoje gospodarki na niskoemisyjną, efektywną pod względem wykorzystania zasobów i energii przyszłość, przy jednoczesnym uwzględnieniu ewentualnego ryzyka związanego z przenoszeniem miejsc pracy i ucieczką emisji ze względu na wpływ polityki klimatycznej;

26. wzywa Komisję, aby jak najszybciej przedstawiła wniosek dotyczący reformy unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji, uwzględniając potrzebę ochrony przemysłu narażonego na znaczne ryzyko „ucieczki emisji”;

27. zwraca się do państw członkowskich, by część wpływów ze sprzedaży aukcyjnej uprawnień do emisji gazów cieplarnianych inwestowały w ramach europejskiego systemu handlu uprawnieniami do emisji (ETS) celem wdrożenia polityki zmierzającej do przystosowania się do zmiany klimatu oraz ochrony różnorodności biologicznej i wrażliwych siedlisk w wymiarze pozwalającym na tworzenie zielonego zatrudnienia;

28. wzywa Komisję do podjęcia kwestii zielonego zatrudnienia w ramach realizacji unii energetycznej;

29. wzywa UE i państwa członkowskie do określenia wiążących celów w zakresie oszczędności energii i efektywności energetycznej oraz do wsparcia białych certyfikatów jako narzędzia łatwiejszego osiągania celów UE w zakresie oszczędności energii; wzywa państwa członkowskie do pełnego wdrożenia i egzekwowania dyrektywy w sprawie efektywności energetycznej oraz do utrzymania zobowiązania do osiągnięcia co najmniej celów w zakresie efektywności energetycznej na 2030 r.;

30. wzywa państwa członkowskie do opracowania i wdrożenia ambitnych planów dotyczących budynków, tak aby poprawić efektywność energetyczną przy jednoczesnym łagodzeniu skutków kryzysu gospodarczego, który dotknął sektora budownictwa, oraz do realizacji unijnego celu zakładającego osiągnięcie niemal zerowego zużycia energii dla wszystkich nowych budynków; w tym kontekście wzywa państwa członkowskie do opracowania mechanizmów finansowych na rzecz stymulowania inwestycji w efektywność energetyczną; zachęca Komisję, aby jak najszybciej przedstawiła inicjatywę dotyczącą inteligentnego finansowania inteligentnych budynków;

31. wzywa państwa członkowskie do bardziej efektywnego wykorzystywania funduszy europejskich, np. poprzez finansowanie niskooprocentowanych funduszy odnawialnych w celu promowania inwestycji w energię odnawialną, oszczędność energii i efektywność energetyczną, gospodarkę odpadami i gospodarkę wodną, zieloną infrastrukturę, jakość powietrza, odtwarzanie i ochronę różnorodności biologicznej oraz programy badań i rozwoju w zakresie innowacyjnych czystych technologii;

32. wzywa państwa członkowskie do pełnego wykorzystania różnych funduszy UE i dostępnych instrumentów finansowych – takich jak europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne oraz efekt dźwigni, który może pobudzić synergia między nimi – w celu rozwinięcia potencjału w zakresie zielonego zatrudnienia; wzywa Komisję i państwa członkowskie do priorytetowego traktowania finansowania mikro- oraz małych i średnich przedsiębiorstw za pośrednictwem inwestycji z tytułu europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych, które wspierają rozwój obiegowej i zielonej gospodarki oraz tworzenie zielonych i trwałych miejsc pracy; wzywa Komisję i państwa członkowskie do wykorzystania powyborczego przeglądu wieloletnich ram finansowych (WRF) w 2016 r. do wsparcia przejścia na zieloną gospodarkę;

33. uznaje, że MŚP odgrywają zasadniczą rolę w procesie przechodzenia na zieloną gospodarkę i tworzenia zielonych miejsc pracy; popiera cele planu działań ekologicznych

dla MŚP i określone w nim działania ukierunkowane na MŚP, mające na celu zwiększenie zasobooszczędności, wsparcie zielonej przedsiębiorczości, wykorzystanie szans zazielenienia łańcuchów wartości i ułatwienie zielonym MŚP dostępu do rynku;

34. dostrzega potencjał Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych (EFIS) w zakresie ułatwiania rozwoju działalności prowadzonej przez mikro-, małe i średnie przedsiębiorstwa na wysokim poziomie innowacji środowiskowych i społecznych;

35. zauważa, że dane Eurobarometru dotyczące zielonego zatrudnienia w MŚP wykazują, iż oszczędność energii i redukcja odpadów oraz stosowanie surowców stało się korzystne pod względem ekonomicznym;

36. wzywa Komisję do pobudzania nowych modeli biznesowych, takich jak przedsiębiorstwa spółdzielcze, w celu zwiększania efektywności procesów produkcyjnych i dystrybucyjnych poprzez przyjmowanie innowacyjnych rozwiązań mających na celu oszczędzanie zasobów lub oferowanie większej liczby bardziej zrównoważonych produktów i usług;

37. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o utworzenie banków danych dotyczących kursów szkoleniowych na temat zdobywania umiejętności ekologicznych przez pracowników oraz ofert pracy, a także o wymianę najlepszych praktyk w zakresie zielonego zatrudnienia, tak aby zwiększać możliwości dla młodych ludzi, zwłaszcza w regionach, w których przejście na zrównoważoną gospodarkę jest szczególnie trudne; wzywa Komisję i państwa członkowskie do propagowania odpowiednich kampanii informacyjnych na temat zielonego zatrudnienia;

38. zachęca Komisję do ustanowienia ram wdrażania wyżej wymienionych środków, zapewniających spójne tworzenie zielonych miejsc pracy wewnątrz UE.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	6.5.2015
Wynik głosowania końcowego	+: 61 –: 7 0: 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Marco Affronte, Margrete Auken, Pilar Ayuso, Zoltán Balczó, Catherine Bearder, Ivo Belet, Biljana Borzan, Lynn Boylan, Cristian-Silviu Buşoi, Nessa Childers, Birgit Collin-Langen, Mireille D'Ornano, Miriam Dalli, Angélique Delahaye, Jørn Dohrmann, Ian Duncan, Stefan Eck, Bas Eickhout, Eleonora Evi, José Inácio Faria, Karl-Heinz Florenz, Francesc Gambús, Iratxe García Pérez, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Jens Gieseke, Sylvie Goddyn, Françoise Grossetête, Andrzej Grzyb, Jytte Guteland, György Hölvényi, Anneli Jäätteenmäki, Jean-François Jalkh, Josu Juaristi Abaunz, Karin Kadenbach, Kateřina Konečná, Giovanni La Via, Peter Liese, Norbert Lins, Valentinas Mazuronis, Susanne Melior, Miroslav Mikolášik, Massimo Paolucci, Gilles Pargneaux, Piernicola Pedicini, Pavel Poc, Marcus Pretzell, Frédérique Ries, Michèle Rivasi, Daciana Octavia Sârbu, Annie Schreijer-Pierik, Davor Škrlec, Dubravka Šuica, Tibor Szanyi, Claudiu Ciprian Tănăsescu, Damiano Zoffoli
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Renata Briano, Nicola Caputo, Mark Demesmaeker, Jan Huitema, Merja Kyllönen, James Nicholson, Aldo Patriciello, Marijana Petir, Gabriele Preuß, Bart Staes
Zastępcy (art. 200 ust. 2) obecni podczas głosowania końcowego	Arne Gericke, Catherine Stihler

7.5.2015

OPINIA KOMISJI PRAW KOBIET I RÓWNOUPRAWNIENIA

dla Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych

w sprawie inicjatywy w zakresie zielonego zatrudnienia: pełne wykorzystanie potencjału zielonej gospodarki pod względem tworzenia miejsc pracy
(2014/2238(INI))

Sprawozdawczyni komisji opiniodawczej: Monika Vana

WSKAZÓWKI

Komisja Praw Kobiet i Równouprawnienia zwraca się do Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych, jako komisji przedmiotowo właściwej, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

– uwzględniając art. 2 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) i art. 8 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),

– uwzględniając art. 23 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 września 2012 r. w sprawie roli kobiet w gospodarce ekologicznej[1],

A. mając na uwadze, że Międzynarodowa Organizacja Pracy (MOP) i Program Narodów Zjednoczonych ds. Ochrony Środowiska (UNEP) ogólnie określają zielone miejsce pracy jako godną pracę, która przyczynia się do zachowania lub przywrócenia jakości środowiska, bez względu na to, czy jest wykonywana w sektorze rolnictwa, przemysłu, usług czy administracji, mając również na uwadze, że pojęcie to pozostaje trudne to zdefiniowania;

B. mając na uwadze, że z programem godnej pracy MOP należy powiązać aspekt płci;

C. mając na uwadze, że główną polityką w Unii Europejskiej jest strategia „Europa 2020”, w której cel, jakim jest zrównoważony wzrost, wykracza poza kwestię zmiany klimatu i obejmuje szerszą gamę aspektów, zmierzając do przekształcenia gospodarki UE w

[1] Dz.U. C 353 E z 3.12.2013, s. 38.

inteligentną gospodarkę zieloną (ekologiczną); mając na uwadze, że tworzenie zielonych miejsc pracy dla kobiet wzmocni wysiłki na rzecz osiągnięcia celów strategii „Europa 2020”, a mianowicie walki ze zmianą klimatu, ubóstwem i marginalizacją społeczną, a także dążenia do osiągnięcia zatrudnienia na poziomie 75%;

D. mając na uwadze, że realizacja celów określonych w strategii „Europa 2020” oraz wdrażanie przejściowych wytycznych i strategii politycznych na rzecz przechodzenia na zieloną gospodarkę ma wpływ na rynek pracy, jednak rola kobiet w zielonym zatrudnieniu jest niedoceniana i często ignorowana, zaś brak perspektywy równouprawnienia płci w polityce środowiskowej pogłębia nierówność pomiędzy płciami;

E. mając na uwadze, że kobiety muszą na równi korzystać z tworzenia zielonych miejsc pracy i że trzeba rozbić szklany sufit w zielonej gospodarce; mając także na uwadze, że tworząc nowe miejsca pracy, w tym tzw. zielone miejsca pracy, należy zapewniać równe szanse;

F. mając na uwadze, że kobiety i dziewczęta są niedostatecznie reprezentowane na wszystkich szczeblach edukacji w dziedzinie nauk ścisłych, technologii, inżynierii i matematyki (STEM) oraz przedsiębiorczości, a wszystkie te obszary są istotne z punktu widzenia postępów w zakresie zielonych umiejętności i zielonych miejsc pracy; mając na uwadze, że edukację należy postrzegać jako inwestycję w jednostki, a w szczególności w kobiety, na każdym etapie ich życia; mając na uwadze, że udział kobiet w kształceniu w dziedzinach STEM utrudniają często stereotypy dotyczące płci i kultury o silnie uwarunkowanym tradycjami podziale ról;

G. mając na uwadze, że zielone miejsce pracy jest postrzegane jako dynamiczna koncepcja zmieniająca się wraz z postępem technologii i inwestycji bardziej przyjaznych środowisku, w tym planu inwestycyjnego Komisji i europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych, i koncepcja taka nie może zakładać przynoszenia korzyści wyłącznie pracownikom o wysokich kwalifikacjach;

H. mając na uwadze, że kryzysy znacznie dotkliwiej uderzają w kobiety, zaś zielone miejsca pracy okazują się bardziej odporne na kryzysy niż inne miejsca pracy;

I. mając na uwadze, że tworzenie zielonych miejsc pracy jest niezbędne, jednak niewystarczające, a także że obserwuje się potrzebę przejścia na ekologiczną i zrównoważoną gospodarkę, np. poprzez efektywniejsze zarządzanie zasobami naturalnymi, wykorzystywanie instrumentów gospodarczych korzystnych dla środowiska, udzielanie wsparcia na rzecz innowacji oraz usprawnianie polityki w dziedzinie rolnictwa, gospodarki wodnej i gospodarowania odpadami oraz bardziej zrównoważonej konsumpcji i produkcji;

J. mając na uwadze, że społeczeństwo obywatelskie odgrywa kluczową rolę w przechodzeniu na zieloną gospodarkę oraz w walce o równouprawnienie płci;

K. mając na uwadze, że należy poświęcać więcej uwagi zielonemu zatrudnieniu na obszarach wiejskich poprzez udzielanie wsparcia kobietom rolnikom i gospodarstwom rodzinnym, aby zapewnić im dochody poprzez zielony wzrost oraz aby zachęcać ich do pozostania na wsi w charakterze producentów żywności, obrońców środowiska i opiekunów rodzin;

1. uważa, że UE powinna przyjąć za podstawę definicję zielonych miejsc pracy określoną przez MOP i UNEP, ponieważ tego rodzaju miejsca pracy muszą uwzględniać zarówno obawy związane np. z efektywnością energetyczną i niskim poziomem emisji, jak i tradycyjne kwestie dotyczące pracy, zważywszy że kobiety są często poszkodowane ze względu na niższe płace za takie same kwalifikacje i obowiązki, a także na niekorzystne warunki pracy; jednak zielone miejsca pracy nie powinny ograniczać się jedynie do rolnictwa, przemysłu, usług i administracji, ale obejmować wszystkie dziedziny pracy;

2. dostrzega pilną potrzebę międzynarodowego porozumienia w sprawie wspólnej definicji zielonej gospodarki, opartej na filarach zrównoważenia społecznego i ekologicznego; podkreśla istotną rolę społeczeństwa obywatelskiego, zwłaszcza ruchów społecznych, organizacji ekologicznych i organizacji zajmujących się prawami kobiet, w opracowywaniu opisów, celów i założeń zielonej gospodarki;

3. apeluje do Komisji o dopilnowanie, by dane były gromadzone we wszystkich zielonych sektorach, łącznie z tymi, które obecnie się pomija, np. transport publiczny i sektor handlu detalicznego; zwraca się do Komisji, aby przy udzielaniu wsparcia krajowym urzędom statystycznym i publicznym służbom zatrudnienia, a także przy upowszechnianiu wykorzystania narzędzi służących do tworzenia modeli ilościowych uwzględniła aspekt płci, gromadząc dane o wszystkich sektorach zielonego zatrudnienia;

4. zwraca się do Komisji, aby uwzględniała aspekt płci przy opracowywaniu nowych metod gromadzenia, dezagregacji i analizy danych, np. w pracach z użyciem narzędzia ekonometrycznego FIDELIO lub we współpracy z zainteresowanymi stronami takimi jak Międzynarodowa Konferencja Statystyków Pracy;

5. zwraca się do Komisji, aby uwzględniała aspekt płci w pracach prowadzonych razem z publicznymi służbami zatrudnienia i unijną panoramą umiejętności w celu wykrywania i usuwania różnic z zakresie zielonych kwalifikacji na rynkach pracy; podkreśla, że należy położyć nacisk na wykrywanie i eliminowanie różnic w kwalifikacjach między kobietami i mężczyznami w zielonych sektorach;

6. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby zaczęły stosować nowy, społeczny i przyjazny dla klimatu wskaźnik wzrostu gospodarczego, uwzględniający aspekty dobrobytu niezwiązane z gospodarką, i kładzie główny nacisk na kwestie dotyczące zrównoważonego rozwoju takie jak równouprawnienie płci, walka z ubóstwem i ograniczenie emisji gazów cieplarnianych;

7. zwraca się do Komisji o zapoczątkowanie badań nad równouprawnieniem płci w związku z zielonym zatrudnieniem i ekologiczną transformacją gospodarki oraz nad wkładem kobiet w rozwój ekologicznych innowacji, usług i produktów;

8. zwraca się do Komisji, państw członkowskich oraz władz regionalnych i lokalnych o systematyczne uwzględnianie aspektu równouprawnienia płci przy określaniu, realizacji i monitorowaniu polityki tworzenia zielonych miejsc pracy na wszystkich szczeblach z myślą o zagwarantowaniu równych możliwości i z uwzględnieniem wyzwań w zakresie tworzenia zielonych miejsc pracy na obszarach wiejskich; zachęca państwa członkowskie oraz władze regionalne i lokalne o podjęcie dodatkowych wysiłków na rzecz umożliwienia kobietom pełnego uczestnictwa w kształtowaniu polityki, podejmowaniu

decyzji i realizacji strategii na rzecz zielonego zatrudnienia, które obejmują umiejętności ekologiczne;

9. wzywa Komisję do wspierania równouprawnienia płci jako kluczowej kwestii przy opracowywaniu i negocjowaniu przyszłych przepisów i programów w zakresie unijnych funduszy strukturalnych (EFS, EFRR, WPR), zwłaszcza w ramach środków związanych z przejściem na zieloną gospodarkę;

10. zwraca się do Komisji o zainicjowanie debaty publicznej i o propagowanie koncepcji „edukacji na rzecz zrównoważonego rozwoju”, skupionej głównie na kształceniu dziewcząt i kobiet; apeluje do państw członkowskich i Komisji o promowanie strategii sprzyjających większemu udziałowi kobiet w edukacji w dziedzinie STEM oraz przedsiębiorczości, a także o powiązanie programu na rzecz zielonych miejsc pracy ze wzmocnieniem pozycji kobiet przez edukację; wzywa do określenia jasnych celów i monitorowania naboru kobiet na zielone stanowiska pracy poprzez programy w zakresie przyuczania do zawodu; apeluje o zachęcanie kobiet do korzystania z możliwości w zakresie kształcenia i szkolenia zawodowego oraz uczenia się przez całe życie w zielonych sektorach;

11. podkreśla konieczność wspierania: przedsiębiorczości kobiet w zielonej gospodarce; bardziej zespołowych modeli biznesowych, takich jak spółdzielnie i przedsiębiorstwa społeczne, a także kobiet rolników i gospodarstw rodzinnych; dostępu kobiet do mikrofinansów; tworzenia zielonych miejsc pracy w sektorze usług publicznych oraz projektów pilotażowych w dziedzinie związanych z płcią kryteriów jakości dla przedsiębiorstw w kontekście zamówień publicznych;

12. wzywa Komisję, państwa członkowskie i władze regionalne i lokalne do prowadzenia aktywnej polityki rynku pracy w odniesieniu do kobiet w dziedzinie zielonego zatrudnienia;

13. zwraca się do państw członkowskich i Komisji, aby przy realizacji wszystkich strategii w zakresie zielonego zatrudnienia prowadziły bliskie konsultacje ze społeczeństwem obywatelskim;

14. apeluje do państw członkowskich i Komisji o stworzenie mechanizmów uwzględniania aspektu płci w strategiach środowiskowych na szczeblu międzynarodowym, krajowym i regionalnym;

15. apeluje do Komisji o promowanie połączenia polityki ekologicznej, gospodarczej, równouprawnienia i zatrudnienia w celu nabywania nowych umiejętności w odpowiedzi na nowe wymogi rynku w warunkach przechodzenia na zieloną gospodarkę;

16. apeluje do państw członkowskich i Komisji o dopilnowanie tworzenia wysokiej jakości zielonych miejsc pracy z zapewnieniem wysokiego poziomu ochrony socjalnej kobiet; zwraca się do państw członkowskich i Komisji o zachęcanie kobiet do zrzeszania się, również w zielonych sektorach, oraz o zapewnienie kobietom wyraźnego głosu w związkach zawodowych i w dialogu społecznym w zielonych sektorach;

17. wzywa Komisję do przyjęcia unijnej strategii na rzecz równouprawnienia płci na lata

2015–2020, uwzględniającej określone w strategii „Europa 2020” cele w zakresie wskaźników zatrudnienia na rzecz inteligentnego, trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	6.5.2015
Wynik głosowania końcowego	+: 31 –: 0 0: 2
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Daniela Aiuto, Maria Arena, Catherine Bearder, Beatriz Becerra Basterrechea, Vilija Blinkevičiūtė, Anna Maria Corazza Bildt, Viorica Dăncilă, Iratxe García Pérez, Anna Hedh, Mary Honeyball, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Elisabeth Köstinger, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Angelika Mlinar, Angelika Niebler, Maria Noichl, Marijana Petir, Terry Reintke, Liliana Rodrigues, Jordi Sebastià, Michaela Šojdrová, Ángela Vallina, Beatrix von Storch, Anna Záborská, Jana Žitňanská, Inês Cristina Zuber
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	
Zastępcy (art. 200 ust. 2) obecni podczas głosowania końcowego	Isabella Adinolfi

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	16.6.2015
Wynik głosowania końcowego	+: 41 –: 7 0: 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Laura Agea, Guillaume Balas, Mara Bizzotto, Vilija Blinkevičiūtė, Enrique Calvet Chambon, David Casa, Jane Collins, Martina Dlabajová, Lampros Fountoulis, Elena Gentile, Marian Harkin, Danuta Jazłowiecka, Rina Ronja Kari, Jan Keller, Jean Lambert, Jérôme Lavrilleux, Patrick Le Hyaric, Verónica Lope Fontagné, Javi López, Thomas Mann, Dominique Martin, Anthea McIntyre, Elisabeth Morin-Chartier, Emilian Pavel, Georgi Pirinski, Terry Reintke, Sofia Ribeiro, Maria João Rodrigues, Anne Sander, Sven Schulze, Siôn Simon, Jutta Steinruck, Romana Tomc, Ulrike Trebesius, Marita Ulvskog, Renate Weber, Tatjana Ždanoka
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Georges Bach, Amjad Bashir, Heinz K. Becker, Deirdre Clune, Sergio Gutiérrez Prieto, Csaba Sógor, Helga Stevens, Neoklis Sylikiotis, Ivo Vajgl
Zastępcy (art. 200 ust. 2) obecni podczas głosowania końcowego	Josef Weidenholzer, Marco Zanni